

การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิทยานิพนธ์

ของ

พิมพ์ชฎา บุญยรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มกราคม 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิทยานิพนธ์

ของ

พิมพ์ชญา บุญยรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มกราคม 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

NEEDS ASSESSMENT OF TEACHING MANAGEMENT SKILLS DEVELOPMENT
IN DIGITAL AGE OF TEACHERS IN EDUCATIONAL OPPORTUNITY
EXPANSION SCHOOLS UNDER SAKON NAKHON PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

BY
PIMCHADA BOONYARAT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

January 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ พิมพชญา บุญยรัตน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบกรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์) (ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบกรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรธนทอง) แต่งตั้งเพิ่มเติม (รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบกรรมการสอบ
(ดร.นิภาพร แสนเมือง) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 7 เดือน มกราคม พ.ศ. 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ชื่อเรื่อง	การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ผู้วิจัย	พิมพ์ชญา บุญยรัตน์
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 278 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยด้านสภาพที่เป็นจริงมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.80–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.53–0.92 และค่าความเชื่อมั่น .96 ส่วนด้านสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.80–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.40–0.95 ค่าความเชื่อมั่น .98 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัย พบว่า

1. องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การมีคุณธรรม จริยธรรม การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. สภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่ควรจะเป็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมมีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.333 เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และการมีคุณธรรม จริยธรรม ตามลำดับ

4. แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ 3) การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การประเมินความต้องการจำเป็น

TITLE	Needs Assessment of Teaching Management Skills Development in Digital Age of Teachers in Educational Opportunity Expansion Schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1
AUTHOR	Pimchada Boonyarat
ADVISORS	Dr. Apisit Somsisuk Assoc. Prof. Dr. Wanphen Nunthasri
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2026

ABSTRACT

The objective of this study was to assess the needs of teaching management skills development in digital age of teachers in educational opportunity expansion schools. The participants comprised of 278 administrators and teachers in educational opportunity expansion schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1 in academic year of 2025, who were selected using multi-stage sampling. The instruments used in data collection included a set of 5 rating scale questionnaires, which the part of current state indicated validity index ranged from 0.80 to 1.00, discrimination power index ranged from 0.53 to 0.92 and reliability index was at .96, and the desirable state indicated validity index ranged from 0.80–1.00, discrimination power index ranged from 0.40 to 0.95 and reliability index was at .98, The statistical used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and Modified Priority Need Index.

The findings were as follows.

1. Teaching management skills development in digital age comprised five components, namely learning design in the digital age, conducting learning activities in the digital age, having morality and ethics, using technology and learning innovations in the digital age, and being a lifelong learner in the digital age. All components, in overall was rated the highest level of propriety.

2. The current state of learning management skill components in the digital age for teachers in educational opportunity expansion schools, in overall, was at high level, and the desirable state, in overall, was at the highest level.

3. The results of the need assessment of learning management skill components in the digital age for teachers in educational opportunity expansion schools, in overall, indicated the priority need index at 0.333 ($PNI_{\text{modified}} = 0.333$). When considering each component in order the highest to the least, namely the use of technology and learning innovations in the digital age, learning design in the digital age, conducting learning activities in the digital age, being a lifelong learner in the digital age, and having moral and ethical values, respectively.

4. The guidelines for developing learning management skills in the digital age for teachers in educational opportunity expansion schools consisted of three components, namely 1) the use of technology and learning innovations in the digital age, 2) learning design in the digital age and 3) conducting learning activities in the digital age. The overall of three components showed the highest level of propriety and feasibility.

Keywords: Learning Management Skills in Digital Age, Learning Design in Digital Age, Needs Assessment

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู	11
แนวคิดทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู.....	11
ความหมายของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู.....	12
องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู.....	18
นิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการจัดการเรียนรู้	
ในยุคดิจิทัล.....	24
หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น.....	34
ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	34
จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	35
ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	36
ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	37
การจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น.....	37
แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู	
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามแนวคิด Objective and Key	
Results (OKRs)	42
ความหมายของแนวคิด Objective and Key Results (OKRs)	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวัดความสำเร็จตามแนวคิด Objective and Key Results (OKRs)	43
ขั้นตอนในการนำแนวคิด Objective and Key Results (OKRs).....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย	53
ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา.....	54
ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของ ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1.....	57
ระยะที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	65
ระยะที่ 4 การศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ใน ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	66
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา.....	72
ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของ ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1.....	77

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ระยะที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	88
ระยะที่ 4 การศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	95
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	114
อภิปรายผลการวิจัย.....	114
ผลการวิจัย.....	116
ข้อเสนอแนะ.....	124
บรรณานุกรม.....	126
ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย	136
ภาคผนวก ข แบบสอบถามการวิจัย.....	157
ภาคผนวก ค ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	185
ประวัติย่อของผู้วิจัย	190

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการสังเคราะห์ทักษะในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครู.....	22
2 องค์ประกอบนิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะ ของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	32
3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	59
4 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะในการจัดการเรียนรู้	72
5 การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้องค์ประกอบทักษะการจัดการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษารายด้าน และรายชื่อ	73
6 จำนวนและข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	77
7 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม	78
8 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล.....	79
9 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	81
10 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม.....	83

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	หน้า
11	ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	85
12	ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	86
13	ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม	88
14	ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	90
15	ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล.....	91
16	ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม	92

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล.....	93
18 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล.....	94
19 การเลือกองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ไปหาแนวทางพัฒนา	96
20 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางในการพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล.....	99
21 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางในการพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัล.....	103
22 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางในการพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	108
23 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม	186

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	8
2	องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล.....	24

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 – 2580) กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน พัฒนาให้ประเทศไทยมีความมั่นคง เข้มแข็ง ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ระบบเศรษฐกิจทุกระดับได้รับพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยแบ่งการพัฒนาออกเป็น 6 ยุทธศาสตร์สำคัญ ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาพกาย ใจ และความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้นของคนไทยทุกคน ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ต่อเนื่อง ตลอดชีวิต และการพัฒนาสังคมไทย การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่ทันสมัย มุ่งเน้นผู้คนมีทักษะการเรียนรู้ มีนิสัยกระตือรือร้น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ปรับระบบการจัดการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษ ที่ 21 การปรับเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอนแบบเดิมให้เป็นครูยุคใหม่ (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนา การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2561)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจ เกี่ยวกับการจัดและการส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ โดยพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 กำหนดให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่สำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐาน และ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้น พื้นฐาน สอดคล้องกับทิศทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนการศึกษาแห่งชาติ 20 ปี และการเปลี่ยนแปลงของโลกใน ศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ต้องกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ และส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ระบบ

เศรษฐกิจและสังคม เพื่อประเทศไทยจะได้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565)

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและดิจิทัลอย่างรวดเร็ว (Digital Disruption) เป็นการเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่สังคมดิจิทัลที่ส่งผลต่อการศึกษาขั้นพื้นฐานและแนวโน้มที่การจัดการศึกษาจะเปลี่ยนไป และระบบดิจิทัล (Digital system) เข้ามามีบทบาทกับการใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้น ทุกช่วงวัยตั้งแต่วัยเด็ก วัยทำงาน และวัยผู้ใหญ่ เกือบทุกคนมีโทรศัพท์มือถือหรือสมาร์ทโฟน (Smart Phone) รวมถึงการที่รัฐบาลได้เดินหน้าพัฒนาโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงบรอดแบนด์ (Broadband) ให้เข้าถึงและครอบคลุมทุกหมู่บ้านในประเทศ เพื่อลดช่องว่างในการเข้าถึงแหล่งความรู้และให้สามารถใช้งานได้สะดวกยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาในอีกหลายมิติทั้งในด้านการประกอบอาชีพและการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ แหล่งข้อมูล องค์ความรู้ต่าง ๆ ได้เพียงปลายนิ้วและสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา (ปुณณัฐฐา มาเชด. 2565)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้ดำเนินยุทธศาสตร์การส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง (Active Learning) การเปลี่ยนโฉมบทบาทครู ให้เป็นครูยุคใหม่เปลี่ยนแปลงจากบทบาทของผู้สอนมาเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ บทบาทของผู้เรียนเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง เรียนรู้แบบร่วมกัน และเรียนรู้จากเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยปรับบทบาทจากครูผู้สอนเป็นผู้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้ สร้างครุรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ วัดผลประเมินผลผู้เรียนจากผลงานโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) ปุณณัฐฐา มาเชด (2565) กล่าวว่า ท่ามกลางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการพัฒนาทางด้านดิจิทัล สถาบันการศึกษาหลายแห่ง มีการปรับหลักสูตรและวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้ได้จริง การเรียนรู้นอกระบบมีมากขึ้น มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้รวดเร็ว นอกจากนี้ ยังเกิดนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่สามารถใช้งานได้เหมาะสมของคนแต่ละกลุ่ม อาทิ เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน สถานศึกษาจำเป็นต้องออกแบบกระบวนการเรียนรู้ใหม่ที่มีความยืดหยุ่น ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ท่ามกลางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการพัฒนาทางด้านดิจิทัล

แต่โดยข้อเท็จจริงการจัดการศึกษายังประสบปัญหาคุณภาพการศึกษาในปี พ.ศ. 2565 ดัชนีของสถาบันเพื่อพัฒนาการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development : IMD จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน 63 ประเทศทั่วโลก ประเทศไทยมีอันดับลดลงจากอันดับที่ 28 เป็นอันดับที่ 33 มีตัวชี้วัดที่ต้องให้ความสนใจทั้งงบประมาณด้านการศึกษา อัตราการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษา ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (TOFEL) อัตราส่วนนักเรียนต่อครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา และจากรายงานผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและแผนปฏิรูปประเทศ ในปีงบประมาณ 2564 ประเด็นที่ 12 การพัฒนาการเรียนรู้มีประเด็นท้าทาย ได้แก่ ทรัพยากรของโรงเรียนในพื้นที่ห่างไกล สมรรถนะครูและคุณภาพครูผู้สอน ทักษะการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล ความพร้อมของอุปกรณ์ อุปกรณ์การเรียนที่ขาดแคลน อุปกรณ์สื่อสาร หรือคอมพิวเตอร์ที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ การขาดความเข้าใจถึงความหลากหลายของพหุปัญญาของเด็กแต่ละคนที่แตกต่างกัน และผลการดำเนินการตามแผนปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษาในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนสู่การเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 พบว่า สถานศึกษาต้องปรับการจัดการเรียนรู้สู่การเรียนรู้สมรรถนะและการประเมินพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) นอกจากนี้ด้านคุณภาพผู้เรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2567 พบว่า ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยรวมต่ำกว่าระดับประเทศทั้ง 4 กลุ่มสาระ ดังนี้ ภาษาไทยร้อยละ 52.76 คณิตศาสตร์ร้อยละ 27.38 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 41.64 ภาษาอังกฤษร้อยละ 29.82 และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวมต่ำกว่าระดับประเทศทั้ง 4 กลุ่มสาระเช่นกัน ดังนี้ ภาษาไทยร้อยละ 49.25 คณิตศาสตร์ร้อยละ 26.59 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 34.42 และภาษาอังกฤษร้อยละ 30.53

จากสภาพปัญหาคุณภาพการศึกษาดังกล่าว เป็นผลจากการจัดการเรียนรู้ยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ดี จึงควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน และมีความจำเป็นต้องศึกษาถึงสภาพทั่วไปในด้านทักษะของครูผู้สอนเพื่อให้ทราบถึงทักษะด้านต่าง ๆ ว่า ครูผู้สอนต้องมีทักษะในด้านใดบ้างในยุคดิจิทัล ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้เรียนและผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนควรจะศึกษาหาวิธีปรับปรุงพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้

ความสามารถ มีทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 และมีผลการทดสอบระดับชาติสูงขึ้นอีกด้วย (จิตินันท์ ดาวศรี, พรนภา ทิพย์กองลาด, พีรพล เข้มผง, สมเชาว์ ดับโศรก, สุทธิดา เฟ่งพิศ วรวัฒน์ วิศรุตไพศาล และจันทร์ศม์ ภูติอริยวัฒน์, 2564) และธิดาฐิตมู ฐิติภูมิ, ธิฎษา แสนโคตร, สุนทมาลย์ อินทเสวก และกฤษฎา สิงห์ทองเศษ (2567) กล่าวว่า ปัจจัยที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาที่จะให้ความสำคัญและมีวิสัยทัศน์การบริหารงานในยุคดิจิทัล ครูผู้สอนต้องมีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนา การออกแบบการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และเกิดการพัฒนาการเรียนรู้แบบใหม่โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นบทบาทในการทำงาน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) เน้นให้สถานศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยการนำเทคโนโลยีและสื่อต่าง ๆ มาประยุกต์ให้ร่วมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะในการจัดการเรียนรู้ของครูต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีองค์ประกอบใดบ้าง
2. สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับใด
3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นอย่างไร

4. แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
2. เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
3. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ข้อมูลให้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผน และเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูในสังกัดต่อไป
2. ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้ทราบข้อมูลสภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูในสังกัด เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูให้ดียิ่งขึ้น

3. ครูและบุคลากรในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แนวทางเพื่อการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัย ออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.1 ตัวแปรที่ศึกษา

องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

2.1.1 สภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.1.2 สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1,017 คน จำแนกได้เป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 81 คน และครูผู้สอน จำนวน 936 คน

2.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 278 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan, 1970) ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling)

ระยะที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 278 คน ตามข้อ 2.2.2

ระยะที่ 4 การศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

4.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

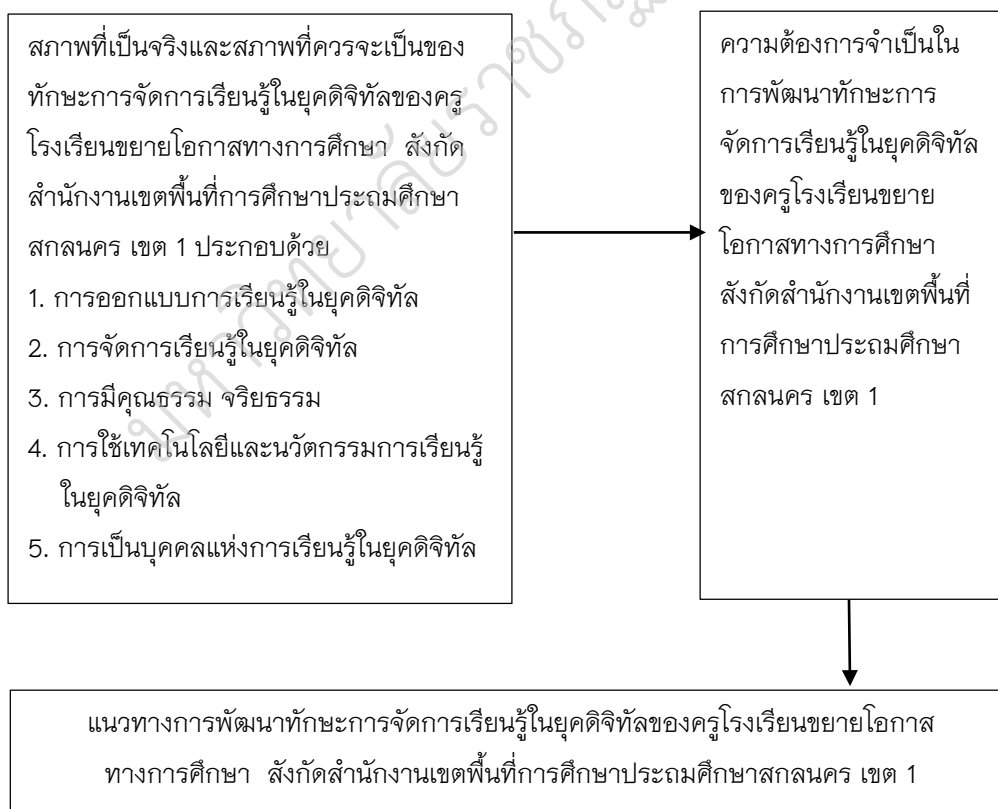
4.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญการประเมินความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยทำการศึกษาจากนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2558) ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2559) อ่องจิต เมธยะประภาส (2560) ธนอมพร เลหาจรัสแสง (2561) พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2562) ศศิวิมล ม่วงกล้า (2562) ชานนท์ คำปิวทา (2565) ปุณณิสรา เปงยาวงษ์ (2565) เก๋ ทองสอาด (2566) และ Agostino Sorbara (2024) ประกอบด้วย 1) การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) การมีคุณธรรม จริยธรรม 4) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ 5) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงสามารถกำหนดกรอบแนวคิด ดังภาพ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู หมายถึง ความสามารถของครูที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาสาระกิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัล จำนวน 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู หมายถึง ความสามารถของครูในการพัฒนา การเตรียมการสอนของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ วิเคราะห์ผู้เรียน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เตรียมสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครูในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง ผ่านกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ตั้งแต่กระบวนการคิด ค้นคว้าหาความรู้ จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

1.3 การมีคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง ความสามารถของครูที่ต้องเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคมสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมระหว่างการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล

1.4 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครูในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา การเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา โดยการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง แสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีวิจารณ์ญาณในการเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

1.5 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครูที่มีวิสัยทัศน์ แสวงหาความรู้ใหม่ เข้าใจการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลเป็นแบบอย่างที่ดี มีทักษะในการทำงานเป็นทีม สามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม

2. ความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 แล้ววิเคราะห์ด้วยดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{modified})

2.1 สภาพที่เป็นจริง หมายถึง สภาพปัจจุบันที่เกิดขึ้นจริงในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2.2 สภาพที่ควรจะเป็น หมายถึง สภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

3. แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบอย่างในการปฏิบัติที่แนะนำสำหรับผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน และครูเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติในการพัฒนาทักษะในการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล

4. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน รอง ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568

5. ครู หมายถึง ข้าราชการครูหรือ พนักงานราชการ ตำแหน่งครูผู้สอน หรือครูอัตราจ้าง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถม ศึกษา สกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทบทวนตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

1.1 แนวคิดทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

1.2 ความหมายทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

1.3 องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครู

2. หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

2.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

2.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

2.3 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

2.4 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น

2.5 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

3. แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามแนวคิด Objective and Key Results (OKRs)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

1.1 แนวคิดทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลจากนักวิชาการ ดังนี้

ปณณิษฐา มาเชต (2565) กล่าวถึง แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไว้ว่าในปัจจุบันการเชื่อมโยงกับผู้คน สังคม และระบบโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ได้อย่างสะดวก ง่ายดายและรวดเร็วขึ้นกว่าเดิมมาก เช่น การส่งผ่านข้อความเสียงสนทนา

พร้อมใบหน้า หรือติดตาม ข่าวสารผ่านทางการใช้งานแอปพลิเคชันด้าน Social Network ต่าง ๆ ได้อย่างไร้ขอบเขต ไม่ต้องเสียเวลาไปทำธุรกรรมทางการเงินที่ธนาคาร เนื่องจากสามารถสั่งดำเนินการผ่านแอปพลิเคชันด้าน Internet Banking ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ไม่ต้องเดินทางไปสั่งอาหาร รอคิวร้านค้าหรือออกไปยืนรอรถแท็กซี่ เพราะเราสามารถดำเนินการผ่านแอปพลิเคชันด้านโลจิสติกส์ต่าง ๆ ได้อย่างไร้ข้อจำกัด รูปแบบการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไป สะท้อนให้เห็นได้ว่ากลไกที่ถูกเติมเต็มช่องว่างระหว่างยุคเพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างกันและกันคือ ระบบดิจิทัล

ระบบดิจิทัล (Digital system) เข้ามามีบทบาทกับการใช้ชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น ทุกช่วงวัยตั้งแต่วัยเด็ก วัยทำงาน และวัยผู้ใหญ่ เกือบทุกคนมีโทรศัพท์มือถือหรือสมาร์ทโฟน (Smart Phone) และสมาร์ตดีไวซ์ (Smart Device) รวมถึงการที่รัฐบาลได้เดินทางพัฒนาโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงบรอดแบนด์ (Broadband) ให้เข้าถึงและครอบคลุมทุกหมู่บ้านในประเทศ เพื่อลดช่องว่างในการเข้าถึงแหล่งความรู้และให้สามารถใช้งานได้สะดวกยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการพัฒนาในอีกหลายมิติทั้งในด้านการประกอบอาชีพและการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น การทำอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Commerce) ขยายสินค้าของชุมชนไปยังตลาดทั้งในและต่างประเทศ การเผยแพร่ความรู้ด้านเกษตรของแต่ละพื้นที่เพื่อพัฒนาผลผลิต เป็นต้น ทั้งหมดนี้สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล องค์ความรู้ต่าง ๆ ได้เพียงปลายนิ้วและสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา (ปญญิน္ทรา มาเชต, 2565)

ท่ามกลางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการพัฒนาทางด้านดิจิทัล สถาบันการศึกษาหลายแห่ง มีการปรับหลักสูตรและวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพสามารถประยุกต์ใช้ได้จริง ความนิยมการเรียนรู้ระบบมีมากขึ้น ผู้คนมองหา รูปแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น สามารถตอบโจทย์ความต้องการของ ผู้เรียนได้รวดเร็ว นอกจากนี้ยังเกิดนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่สามารถตอบโต้และรองรับการใช้งานอย่างเหมาะสมของคนแต่ละกลุ่ม อาทิ เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน คนในยุคนี้จำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ ทั้งในแง่การทำงานและใช้ชีวิต สถานศึกษาจำเป็นต้องออกแบบกระบวนการเรียนรู้ใหม่ที่มีความยืดหยุ่น ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ของคนเปลี่ยนไป ความรู้ใหม่ ๆ มากมายนอกห้องเรียน ทำให้ผู้คนในยุคนี้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทาง

เทคโนโลยีและดิจิทัลมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ถึงทำให้ผู้คนเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตแทบตลอดเวลา โลกดิจิทัลจึงเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ในปัจจุบัน

2. ระบบการศึกษาต้องปรับตัว ความรู้ในทุกวันนี้มีมากมายและแสวงหาได้ง่ายขึ้น การเรียนรู้ในยุคนี้จึงไม่ใช่การเรียนรู้เพื่อท่องจำ แต่เป็นเรียนรู้เพื่อรู้และรู้เพื่อนำไปใช้ได้ สถาบันการศึกษาหลายแห่งจึงมีการปรับหลักสูตรและวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้ได้จริงมีการบูรณาการวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

3. ความนิยมการเรียนรู้นอกระบบมีมากขึ้น ผู้คนมองหารูปแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น สามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนได้รวดเร็ว เลือกเรียนสิ่งที่ตนเองสนใจได้ทันที ระบบการเรียนรู้ทางออนไลน์เข้ามามีบทบาทมากขึ้นที่ทำให้สามารถเลือกเรียนรู้ตามที่ตนเองสนใจ ภายใต้วงเวลาสถานที่ตามที่ต้องการ ผลสำรวจความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมและความต้องการ การเรียนรู้ของคนยุคใหม่ที่สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ได้ทำการสำรวจพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่คนรุ่นใหม่สนใจโดยเรียงจากอันดับมากไปหาน้อย ได้แก่

3.1 เรียนรู้ด้วยตัวเองจากการอ่านหนังสือ อินเทอร์เน็ต เรียนออนไลน์

3.2 สนใจลงมือปฏิบัติการกับผู้เชี่ยวชาญ

3.3 สนใจลงเรียนกับสถาบันการศึกษาหรือสถาบันการฝึกอบรม

3.4 สนใจเรียนรู้จากการทำงาน

4. การเกิดนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ยุคนี้เป็นยุคแห่งการพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้สามารถตอบโจทย์และรองรับการใช้งานอย่างเหมาะสม เพื่อให้คนทุกรายเข้าถึงข้อมูลได้โดยสะดวก อาทิ คลิปวิดีโอ และ E-book ข้อมูลมากมายเหล่านี้จำเป็นต้องมีระบบจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งผู้เรียนก็ต้องมีทักษะ คัดกรอง แยกแยะ และเลือกใช้ให้เหมาะสม

5. ภาคธุรกิจและเอกชนร่วมพัฒนา ปัจจุบันภาคธุรกิจได้เข้ามามีบทบาทในการร่วมพัฒนาตนพัฒนาบุคลากร อาทิ การเอาการเรียนรู้และพัฒนาทักษะให้ตรงกับความต้องการของธุรกิจ เน้นการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้สัมผัสและเรียนรู้กับรูปแบบการทำงานจริง

6. การปรับตัวของแต่ละสายอาชีพ คนในยุคนี้จำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ ทั้งในแง่การทำงานและใช้ชีวิต ไม่ว่าจะเป็นภาคธุรกิจ ครู ผู้ประกอบการ เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดอย่างรวดเร็วในยุคนี้

ฐานิตา ลิ้มวงศ์และ ยุพาภรณ์ แสงฤทธิ์ (2562) กล่าวว่า ความรู้ใหม่ ๆ นอกห้องเรียน ทำให้คนในยุคนี้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้คนเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตแทบตลอดเวลา โลกดิจิทัลจึงเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ในปัจจุบัน ส่งผลกระทบให้แวดวงทางการศึกษาหลายประเทศทั่วโลก ปรับตัวก้าวข้ามรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิม ๆ ที่ครูเป็นศูนย์กลาง มาเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน การจัดการเรียนการสอนในยุคนี้เป็นยุคของ “โลกคือ ห้องเรียน” ซึ่งกำลังจะแปรสภาพจากอดีตที่ห้องเรียนเป็นเพียงแค่ห้องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ ที่มีครูทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับผู้เรียนเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนก็มีหน้าที่รับความรู้จากครูผู้สอน แต่รูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง กล่าวได้ว่าการศึกษาในยุคดิจิทัลนี้ผู้สอนต้องไม่เป็นผู้สอนเพียงอย่างเดียว หากแต่ผู้สอนต้องเรียนรู้พร้อมผู้เรียน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอน แผนการสอน วิธีสอน เทคนิคการสอน หรือ นวัตกรรมการสอนใหม่ ๆ ที่จะพัฒนาการสอน การเรียนรู้ ให้ทันตามยุคสมัยสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงผกผัน (Disruption) อย่างรวดเร็ว ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีหน้าที่ช่วยแนะนำ (Coaching) ออกแบบการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) ผสมผสานกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ ผู้สอนควรสอดแทรกทักษะด้านการปรับตัวอยู่ในสังคมได้โดยฉับพลันในเหตุการณ์ต่าง ๆ เพราะสิ่งเหล่านี้มิได้มีอยู่ในเนื้อหาสาระวิชาหรือตำราเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นทักษะชีวิตส่วนตัวที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตด้วยนั่นเอง

ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องปรับองค์กรให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการบริหารจัดการสถานศึกษาถือเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นเครื่องมือสนับสนุนการบริหารงานองค์กรให้ประสิทธิภาพมากขึ้น พัฒนาระบบการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและนำพาองค์กรไปสู่

ความสำเร็จ หากองค์กรไม่ปรับตัวก็จะถูกปิดตัว ผู้บริหารสถานศึกษา ถ้าอยู่เฉย ๆ คือถอยหลัง เพราะโลกมันวิ่งไปข้างหน้าเร็ว ท่านรู้ก่อนย่อมได้เปรียบกว่า โดยเฉพาะการประยุกต์นำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นโจทย์สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาต้องศึกษาเพื่อพัฒนาองค์กร การเปลี่ยนผ่านย่อมมาพร้อมกับการเตรียมพร้อม การจัดการทั้งในด้านทรัพยากรบุคคล และการเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่โลกยุคดิจิทัล จึงเป็นความท้าทายของผู้บริหารที่จะต้องหาวิธีเปลี่ยนผ่านให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด และสร้างวิสัยทัศน์ขององค์กรให้เติบโตไปพร้อมกับธรรมชาติขององค์กร

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561) กล่าวว่า ผู้เรียนในยุคดิจิทัล คือผู้ที่เกิดมาในยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การใช้เทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ทั้งเพื่อความบันเทิง อำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน และการเรียนรู้ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่อย่างมากมายมหาศาลได้ทุกที่ทุกเวลา ด้วยการเชื่อมต่อ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์พกพา หรือเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือกับอินเทอร์เน็ตหรือสัญญาณ wifi ด้วย ความสะดวกรวดเร็ว จึงทำให้สามารถใช้ หรือเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ส่งผลให้ลักษณะของเด็ก หรือผู้เรียนในยุคที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย ดังนี้

1. รูปแบบการอ่านหนังสือเปลี่ยนแปลงไปโดยจะอ่านเฉพาะจุดที่สนใจ
2. สืบค้นข้อมูลที่ต้องการรู้อย่างทันทีทันใดผ่านทางโปรแกรมค้นหา หรือเสิร์ชเอนจิน (search engine) ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ออกแบบมาเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต หรือบนเว็บไซต์
3. สื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์เป็นส่วนใหญ่ ทำให้มีความสามารถในการพิมพ์ได้อย่างรวดเร็ว แม้จะไม่มีความรู้เรื่องการพิมพ์สัมผัส นอกจากนี้ ความแพร่หลายของการสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ของเด็กในยุคนี้ ทำให้เด็กยุคนี้ทั้งมีลักษณะของเด็กที่อยู่ในโลกเสมือน คืออยู่ในโลกออนไลน์มากขึ้น อยู่ในโลกของความเป็นจริงและมีการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น ๆ ลดน้อยลง
4. การเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน (edutainment) จากการผสมผสานสื่อและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลายที่มีภาพเสียง หรือวิดีโอที่มีสีสันสดใส และ สนุกสนาน มากกว่าการอ่านจากตัวหนังสือสีทึม ๆ เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี รายการโทรทัศน์ เกม อินเทอร์เน็ต และซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่ถูกดัดแปลงเนื้อหาภายในให้

เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อดึงดูดใจ และการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายในการเรียนรู้ ดังนั้น การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ผ่านโปรแกรมยูทูป (youtube) จึงเป็นที่ชื่นชอบสำหรับผู้เรียนในยุค ดิจิทัล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้อธิบายถึง แนวคิดทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไว้ว่า เทคโนโลยีให้โอกาสในการมีส่วนร่วมใน ชีวิตใหม่ของการเรียนรู้ ชุมชน สังคมและกิจกรรมเน้นการทำงานทุกคนจะต้องมีความรู้ดี เพื่อใช้ประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้การเรียนรู้ดิจิทัลจะมีผลสำคัญต่อสังคมโดยรวม ต่อ ความเสมอภาคในการเข้าถึงข้อมูลการบริการ และการจ้างงานการเข้ากลุ่มทางสังคมและ โอกาสในการเรียนรู้เพิ่มเติม ตลอดจนอาจส่งผลกระทบต่อขยายโอกาสทางธุรกิจ การพัฒนาการเรียนรู้ดิจิทัลเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติของความรู้ความ เข้าใจ ครูทุกคนสามารถนำเสนอมุมมองที่แตกต่างกัน ในเรื่องวิธีการที่เทคโนโลยีสามารถ เพิ่มคุณค่าในการเรียนของผู้เรียน และช่วยให้ออนไลน์อย่างปลอดภัย หากผู้เรียนมีความ สามารถในการตัดสินใจที่มีความหมาย และมีข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีกระทบต่อ การศึกษาตลอดชีวิต รวมถึงชีวิตการทำงานในอนาคต

สรุปได้ว่า ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลส่งผลให้สภาพ บริบทของสถานศึกษาในหลายด้านเปลี่ยนแปลงไป ทั้งด้านผู้เรียน ครู สื่อเทคโนโลยี นวัตกรรมทางการศึกษา รวมไปถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องมีการปรับตัว เพื่อรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงในการบริหารสถานศึกษา การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงไปเป็น ความท้าทายใหม่ของครูที่ต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอน ไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกใน การเรียนรู้ทำให้ครูจำเป็นต้องพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเพิ่มเติมขึ้นมา

1.2 ความหมายทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู จากนักวิชาการ ดังนี้

ปยุตติภรณ์ มาเซศ (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล ของครู หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ครูมีบทบาทในการเป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งแนะ แนวทางให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ บางครั้งจะต้องเป็นผู้ร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนด้วย ครูในยุคนี้จึงต้องมีคุณลักษณะที่เรียกว่า E-Teacher เช่น ต้องมีประสบการณ์ในการจัดการ เรียนรู้แบบใหม่โดยจัดการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสื่อเทคโนโลยี มีทักษะ ในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ คัดเลือกเนื้อหาความรู้ที่ทันสมัย เหมาะสมและเป็นประโยชน์

ต่อผู้เรียนผ่านทางสื่อเทคโนโลยี สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทั้งในฐานะที่เป็นผู้ผลิตความรู้ ผู้กระจายความรู้ และผู้ใช้ความรู้

เทียน ทองแก้ว (2563) ได้กล่าวถึงความหมายทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู หมายถึง การปรับเปลี่ยนด้านการเรียนการสอนที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ เรียกว่า สอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) ซึ่งทั้งครูและผู้บริหารต้องปรับบทบาทในการสอน การบริหาร วิธีการสอน และการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในมิติแบบใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาแนวคิดแบบใหม่ (Design Thinking) การพัฒนาทักษะชีวิต (Life Skill) ในภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ในด้านความรู้

วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒผล (2563) กล่าวถึงความหมายทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู หมายถึง การเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital technology) เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Application สื่อออนไลน์ และอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital devices & Tools) เช่น Smart Phone, Tablet, Computer เป็นต้น เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ของตนเองให้การเรียนรู้ มีประสิทธิภาพมากขึ้น (knowledge) ทักษะ (skill) และกระบวนการทางความคิด (mindset)

ชานินทร์ อินทรวิเศษ, ธนวัฒน์ พูลเขตนคร, ธนวัฒน์ เจริญษา, นิตยานาคอินทร์, Agbi, A. และ ภาสกร เรืองรอง. (2562). กล่าวว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในผู้เรียนแต่ละบุคคล ที่สามารถส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความชอบความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป ลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับเทคโนโลยีให้สามารถเรียนรู้และดำรงชีวิตอยู่ภายใต้สภาวะการณ์ปัจจุบันได้อย่างมียืดหยุ่น

สรุปได้ว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู หมายถึง การจัดการเรียนรู้ด้วยการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา ที่ทำให้การจัดการศึกษานั้นไม่จำเป็นที่จะต้องอยู่แค่เฉพาะในห้องเรียน แต่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่และทุกเวลา อย่างสะดวก และรวดเร็ว สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ตั้งแต่การปรับหลักสูตรและวิธีการสอน นวัตกรรมที่ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้ได้จริง

1.3 องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครู

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูจากนักวิชาการหลายท่าน ทักษะสำคัญที่ครูต้องมีเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเพื่อส่งเสริมผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ มีรายละเอียด ดังนี้

เก้ ทองสอาด (2566) กล่าวถึงทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 5 ด้านคือ

1. การเป็นผู้แนะนำ
2. การออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล
3. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
4. การใช้สื่อ และเทคโนโลยีดิจิทัล
5. การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ชานนท์ คำปิวทา (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา (Digital learning management) ประกอบด้วยทักษะการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล (Digital learning Design)
2. การจัดกระบวนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Pedagogical Strategies)
3. การอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล (Digital learning Facilitation) สามารถเป็นโค้ชแนะแนวทางการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล
4. การชี้แนะทางการเรียนรู้บนโลกดิจิทัล (Digital learning Direction) มีส่วนร่วมกับผู้เรียนระหว่างการเรียนรู้ โดยใช้สื่อดิจิทัลเป็นตัวกลาง
5. การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ (Digital tool Using)
6. การสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล (Digital learning Network)

บุญญา ปะยวงษ์ (2565) กล่าวว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูมี 5 ด้าน ได้แก่

1. การออกแบบการเรียนรู้

2. การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผ่านประสบการณ์จริง
3. การใช้สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้
4. การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้
5. การสรุปหลังการจัดการเรียนรู้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาร์ ยินดีสุข (2562) กล่าวว่า ทักษะจำเป็นที่ครูในยุคดิจิทัลต้องมีเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้และพัฒนาเด็กในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยสรุปได้ 7 ประการ เรียกสั้น ๆ ว่า “7C” เพื่อการเป็นครูมืออาชีพ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร (C_1 : Curriculum Construction)
2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง (C_2 : Co-Child-Oriented Instructional management)
3. การนำนวัตกรรมไปใช้ (C_3 : Classroom Innovation Implementation)
4. การประเมินการเรียนรู้ (C_4 : Classroom learning assessment)
5. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (C_5 : Classroom action research Skills)
6. การจัดการชั้นเรียน (C_6 : Classroom management)
7. การพัฒนาคุณลักษณะนิสัย (C_7 : Character Development)

ศศิวิมล ม่วงกล้า (2562) กล่าวว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ในการถ่ายทอดความรู้และทักษะต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน ครูควรมีทักษะ ดังนี้

1. การประชุมดิจิทัลกับผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
2. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
3. การใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์รวมทั้งโปรแกรมพื้นฐานภายในสำนักงานได้
4. การปฏิบัติตามกฎหมายเทคโนโลยีดิจิทัล
5. การสร้างเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัล
6. การขับเคลื่อนเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงาน

ธนอมพร เลหาจรัสแสง (2561) กล่าวว่า ผู้เรียนในยุคนี้เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผู้สอนก็ต้องมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่จำเป็น เพื่อที่จะ

สร้าง/ส่งมอบ/ถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่ผู้เรียนได้เรียกว่าเป็น ผู้สอนพันธุ์ C (C-teachers) โดยประกอบไปด้วยทักษะที่จำเป็น 8 ประการ ดังนี้

1. การมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน (C-Content)
2. การใช้งาน ICT (C-Computer (ICT) Integration)
3. การสร้างองค์ความรู้ (C-Constructionist)
4. การเชื่อมโยง (C-Connectivity)
5. การสร้างความร่วมมือ (C-Collaboration)
6. การสื่อสาร (C-Communication)
7. การคิดสร้างสรรค์ (C-Creativity)
8. การมีเมตตา (C-Caring)

อ่องจิต เมธยะประสาท (2560) กล่าวว่า ครูในยุคดิจิทัลต้องมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญเป็น E-teacher ประกอบด้วย 9 ประการ สรุปได้ ดังนี้

1. การมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ (Experience)
2. การแสวงหาความรู้ (Extended)
3. การถ่ายทอดความรู้ (Expended)
4. การคัดเลือก (Exploration)
5. การประเมินผล (Evaluation)
6. การใช้เทคโนโลยี (End-User)
7. การสร้างบทเรียน (Enabler)
8. การสร้างความร่วมมือ (Engagement)
9. การประยุกต์ใช้ (Efficient and Effective)

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2559) กล่าวว่า ครูเป็นแกนนำในการถ่ายทอดความรู้และทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียน ครูควรมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 7 ประการ ได้แก่

1. การสร้างและบูรณาการความรู้
2. การคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์
3. การมีวิสัยทัศน์ และตักมลึกทางความคิด
4. การรู้และเข้าใจเทคโนโลยี

5. การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเติบโตเต็มศักยภาพ และสร้างผลงานใหม่ ๆ
6. การเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรมจริยธรรม และชักชวนให้คนอื่น ทำเพื่อสังคม

7. การพัฒนาวิชาชีพ การมีส่วนในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา
 สุกัญญา แซ่มชัย (2558) กล่าวว่า หัวใจสำคัญของการเป็นครู ควรมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล คือ คำนึงถึงเป้าหมายรายบุคคลของผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย ดังนั้นครูควรมีทักษะ ดังนี้

1. การสอนหรือชี้แนะ (Coach)
2. การตั้งคำถาม (Questioner)
3. การออกแบบการเรียนรู้ (Learning Designer)
4. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (Context Provider)
5. การใช้เทคโนโลยี (Educational Technology)
6. การควบคุมคุณภาพ (Quality Controller)
7. การเป็นแบบอย่างที่ดี (Role Model)

Agostino Sorbara (2024) กล่าวว่าทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศอิตาลี ได้ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู 7 ประการ ดังนี้

1. การใช้คอมพิวเตอร์
2. การสอนแบบดิจิทัล
3. การใช้และการผลิตดิจิทัล
4. การสื่อสารและการทำงานร่วมกันในดิจิทัล
5. การเป็นพลเมืองดิจิทัล
6. การสร้างความปลอดภัยทางไซเบอร์
7. การแก้ปัญหาการสอน

การศึกษาแนวคิดของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับทักษะการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครูดังตาราง 1

ตาราง 1 (ต่อ)

นักวิชาการ องค์ประกอบหลัก ของทักษะในการจัดการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู	สุกัญญา แซ่มซ้อย (2558)	ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ (2559)	ต้องจิต เมธยะประภาส (2560)	ณอมพร เลหาหจรัสแสง (2561)	พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ(2562)	ศศิวิมล ม่วงกล้า (2562)	ชานนท์ คำปัทม (2565)	บุญเบ็ญสา เบงยางษ์ (2565)	เก๋ ทองลวด (2566)	Agostino Sorbara (2024)	คามณี	ร้อยละ	ประเด็นที่เลือกศึกษา
12. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี		☐	☐		☐	☐	☐				5	50	
13. นักตั้งคำถาม	☐										1	10	
14. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	☐		☐	☐	☐	☐			☐		6	60	
15.การเชื่อมโยงความรู้				☐							1	10	
16.การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน					☐						1	10	
17.การเป็นผู้แนะนำ		☐		☐					☐		3	30	
รวม	10	10	10	11	7	6	7	4	9	8			

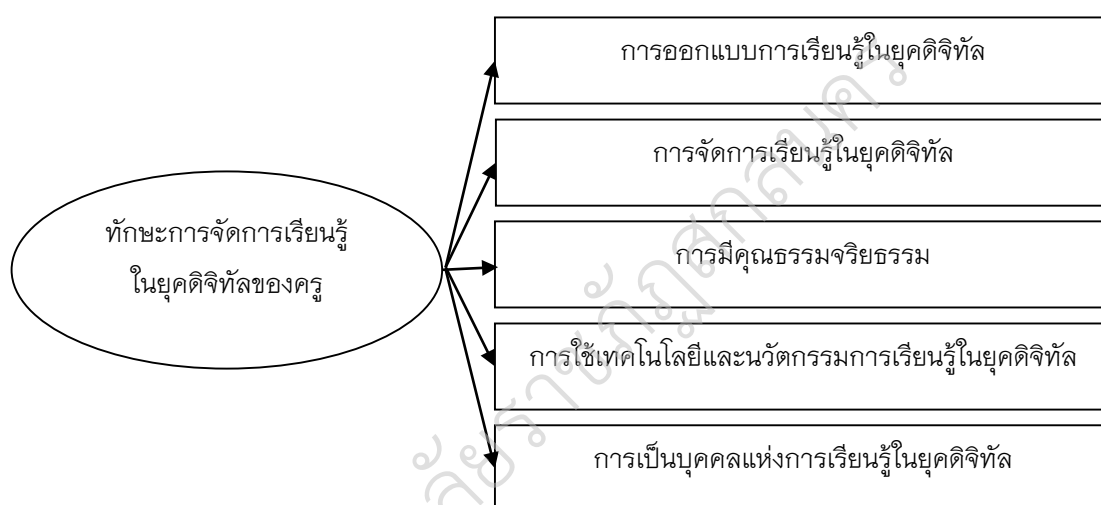
จากตาราง 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู พบว่า มีองค์ประกอบที่เป็นเชิงทฤษฎี จำนวน 17 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ประกอบที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 8 หรือร้อยละ 80 ขึ้นไป เพื่อคัดสรรเป็นองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้จำนวน 5 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล องค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน ได้แก่ มีความถี่เท่ากับ 9 หรือคิดเป็นร้อยละ 90
2. การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล องค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน ได้แก่ มีความถี่เท่ากับ 9 หรือคิดเป็นร้อยละ 90

3. การมีคุณธรรม จริยธรรม องค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน ได้แก่ มีความถี่เท่ากับ 8 หรือคิดเป็นร้อยละ 80

4. การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล องค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน ได้แก่ มีความถี่เท่ากับ 8 หรือคิดเป็นร้อยละ 80

5. การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล องค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน ได้แก่ มีความถี่เท่ากับ 8 หรือคิดเป็นร้อยละ 80

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.4 นิยามปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.4.1 การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.4.1.1 ความหมายของการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

พงษ์พัชรินทร์ พุฒวัฒนะ (2564) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง การเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน ถือว่าเป็นยุคของ “โลกคือห้องเรียน” ซึ่งกำลังจะแปรสภาพจากอดีตที่ห้องเรียนเป็นเพียงแค่ห้องสี่เหลี่ยมเล็กๆ มีครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับผู้เรียนเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนก็มีหน้าที่รับความรู้จากผู้สอน ซึ่งแตกต่างจากปัจจุบันที่เริ่มมีการนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามามีส่วน

ร่วมในการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ สนใจใฝ่เรียนรู้ สนุกสนาน กระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2563) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง การวางแผนอย่างรอบคอบ ด้วยสติและปัญญาของผู้สอน บนรากฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยใคร่รู้ มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านช่องทางและวิธีการที่สอดคล้องกับธรรมชาติความถนัดของตนเอง จนเกิดการเรียนรู้เชิงลึก และเห็นคุณค่าแท้ของการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครูในการพัฒนาการเตรียมตัวของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ วิเคราะห์ผู้เรียน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4.1.2 ความสำคัญของการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

วันเพ็ญ พุทธานนท์ (2563) กล่าวถึง ความสำคัญของการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพของนักเรียน นักศึกษา ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา การเรียนรู้ที่เข้าถึงและมีคุณภาพในยุคดิจิทัลที่ต้องปรับตัวตามวิถีชีวิตใหม่ สำหรับเด็กไทยทุกคนเป็นเป้าหมายสูงสุดตามแนวคิด การเรียนรู้นำการศึกษา โรงเรียนหยุดได้แต่การเรียนรู้ต้องปรับใช้ในรูปแบบดิจิทัลที่เหมาะสม

Kukulka-Hulme & Traxler (2013) กล่าวถึง ความสำคัญของการออกแบบการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลนั้นประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญคือ การออกแบบเนื้อหา การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการออกแบบการสื่อสาร ซึ่งสำคัญต่อการเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนในสังคมยุคที่ทุกคนต่างเรียกว่าสังคมไร้สายที่สามารถเชื่อมโยงกันได้ทั่วโลก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ สังคมแห่งยุคดิจิทัล (Digital Age)

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลหลังสถานการณ์โควิด 19 ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการเรียนรู้ที่เข้าถึงและมีคุณภาพ

ในยุคดิจิทัลที่ทุกคนต้องปรับตัวตามวิถีชีวิตใหม่ สำหรับเด็กไทยทุกคนเป็นเป้าหมายสูงสุดตามแนวคิดเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถทางการเรียนของผู้เรียน

1.4.2 การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.4.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ปณณิษฐา มาเชค (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ครูมีบทบาทในการเป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งแนะแนวทางให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นผู้ร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนด้วย ครูในยุคนี้จึงต้องมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบใหม่โดยจัดการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสื่อเทคโนโลยี มีทักษะในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ฐิติมา จันทะศิริ (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ครูผู้สอนต้องปรับบทบาทจากผู้บรรยายมาเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นนักออกแบบกิจกรรมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ (Pedagogy) ให้นักเรียนใช้เป็นเครื่องมือไปเรียนรู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนจะคอยอำนวยความสะดวก (facilitator) และเสนอแนะเครื่องมือการเข้าถึงองค์ความรู้ผ่านวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะ Technology ที่เข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ นำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในห้องเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ (Student-centered)

เทื่อน ทองแก้ว (2563) การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง การเรียนการสอนที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ เรียกว่า สอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) ต้องปรับบทบาทในการสอน วิธีการสอน และการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ในมิติแบบใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล (2563) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง การเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital technology) เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Application สื่อออนไลน์ และอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital devices & Tools) เช่น Smart Phone, Tablet, Computer เป็นต้น

ชานินทร์ อินทรวิเศษ, ธนวัฒน์ พูลเขตนคร, ธนวัฒน์ เจริญญา, นิตยา นาคอินทร, Agbi, A. และ ภาสกร เรืองรอง (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในผู้เรียนแต่ละบุคคล ปัจจัยที่สำคัญที่สามารถ

ส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความชอบความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป ลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับเทคโนโลยี

สรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึงความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริงผ่านกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตั้งแต่กระบวนการคิด ค้นคว้าหาความรู้ จนเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

1.4.2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

วันเพ็ญ พุทธานนท์ (2563) กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นการเรียนรู้ที่เข้าถึงและมีคุณภาพในยุคดิจิทัลที่ทุกคนต้องปรับตัวตามวิถีชีวิตใหม่ สำหรับเด็กไทยทุกคนเป็นเป้าหมายสูงสุดตามแนวคิด “การเรียนรู้นำการศึกษา โรงเรียนอาจหยุดได้แต่การเรียนรู้หยุดไม่ได้”

Kukulka-Hulme & Traxler (2013) กล่าวถึง ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล นั้นสำคัญต่อการเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถในการเรียนของผู้เรียนในสังคมยุคที่ทุกคนต่าง เรียกว่า สังคมไร้สายที่สามารถเชื่อมโยงกันได้ทั่วโลก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ สังคมแห่งยุคดิจิทัล (Digital Age)

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การเรียนรู้ที่เข้าถึงและมีคุณภาพ ทุกคนต้องปรับตัวตามวิถีชีวิตใหม่ สำหรับเด็กไทยทุกคนเป็นเป้าหมายสูงสุดตามแนวคิดเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถในการเรียนของผู้เรียน

1.4.3 การมีคุณธรรม จริยธรรม

1.4.3.1 ความหมายของการมีคุณธรรม จริยธรรม

ภณิดา มาประเสริฐ และดวงเดือน พินสุวรรณ์ (2565) ให้ความหมายคุณธรรม จริยธรรมไว้ว่า คุณธรรมเป็นสภาพที่พึงประสงค์ในด้านความดี ความควร ความถูกต้อง ส่วนจริยธรรมเป็นการปฏิบัติไปสู่สภาพที่พึงประสงค์นั้น คุณธรรม จึงเป็นสภาพทางจิตใจที่จะโน้มนำการกระทำให้เกิดการประพฤติปฏิบัติสิ่งที่ดี และไม่ประพฤติสิ่งที่ไม่ดี

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ให้ความหมายของคุณธรรมและจริยธรรมไว้ว่า คุณธรรม หมายถึง สภาพคุณงามความดี จริยธรรม หมายถึง ธรรมเนียมปฏิบัติศีลธรรม กฎศีลธรรม

พจนานุกรมลอนแมน (Longman, 2003) ได้ให้ความหมายของคำว่า

คุณธรรมและจริยธรรม ไว้ว่า คุณธรรม (Virtue) หมายถึง สภาพความดีของลักษณะและพฤติกรรม คุณภาพความดีเฉพาะในลักษณะของบุคคล ประโยชน์ หรือข้อได้เปรียบที่ทำให้ของบางอย่างดีกว่าหรือให้ประโยชน์ได้มากกว่า จริยธรรม (Ethic) หมายถึง ความคิดหรือความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อความประพฤติและเจตคติของบุคคล หลักการ ของความประพฤติ สำหรับการตัดสินใจว่าสิ่งใดผิดหรือถูก

สรุปได้ว่า การมีคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง ความสามารถของครูที่ต้องเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคมสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมระหว่างการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล

1.4.3.2 ความสำคัญของการมีคุณธรรม จริยธรรม

ภณิดา มาประเสริฐ และดวงเดือน พินสุวรรณ์ (2565) ให้ความสำคัญของการมีคุณธรรม จริยธรรม ดังนี้

- 1) ความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน การมีคุณธรรม จริยธรรมช่วยให้ครูมีการดำรงชีวิตที่ดีทั้งการมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตที่ดี
- 2) ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพ ครูที่มีคุณธรรม จริยธรรม จะได้รับการเคารพจากศิษย์ได้รับการยอมรับจากผู้ปกครอง ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนและผู้บังคับบัญชา

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม สรุปได้ว่า เด็กเยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ จำเป็นต้องมีการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งด้านความรู้ และคุณธรรม ซึ่งจำเป็นต้องกระทำตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคมในปัจจุบันและอนาคต

สรุปความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม ไว้ว่าคุณธรรม จริยธรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ ลักษณะอันมาซึ่งความเป็นพลเมืองที่ดี ความประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตั้งตามคำสั่งสอนของศาสนา หรือการประพฤติตามเกณฑ์ที่ถูกต้องทั้งกายวาจา และใจ อันก่อให้เกิดประโยชน์และความสุขทั้งต่อตนเองและสังคมส่วนร่วม นำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าของสังคม

1.4.4 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.4.4.1 ความหมายของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

จิณณวัตร ปะโคทั้ง (2561) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการศึกษาของสถาบันศึกษาที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาคน ให้เป็นครูผู้สอนแห่งการเรียนรู้ในโลกสังคมความรู้ในโลกออนไลน์

วิลาวัณย์ พรพัชรพงศ์ (2560) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ได้เหมาะสมกับการขยายตัวของยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการสื่อสารที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์

กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ได้ให้ความหมายการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลว่า หมายถึง การพัฒนาครูผู้สอนในยุคดิจิทัลนับว่าเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศ การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่ผู้เรียนและเยาวชนอันเป็นการส่งผ่านคนรุ่นใหม่สู่ยุคดิจิทัล ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลทั้งระบบ ปฏิบัติการ เครือข่าย และการใช้สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนของครูผู้สอน และการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงการดูแลมาตรการด้านความปลอดภัย

สรุปความหมายของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลหมายถึง ความสามารถของครูในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา การเลือก ใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาโดยการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง แสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีวิจรรณญาณในการเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

1.4.4.2 ความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

สุปรีดา โกษาแสง, กฤษดา ผ่องพิทยา, สมชาย เทพแสง (2565) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ว่าเป็นการ

ให้โอกาสในการมีส่วนร่วมของการเรียนรู้ ชุมชน สังคม และกิจกรรมการทำงาน ทุกคนจะต้อง มีความรู้ดิจิทัลเพื่อใช้ประโยชน์สูงสุด ดังนี้

1. ด้านการศึกษา การรู้ดิจิทัลเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาของบุคคลทุกระดับ ทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน และศึกษานอกระบบโรงเรียน
 2. ด้านการดำรงชีวิตประจำวัน การรู้ดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตประจำวัน
 3. ด้านการประกอบอาชีพ การรู้ดิจิทัลมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพของบุคคลได้
 4. ด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง สังคมในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ จำเป็นต้องรู้ดิจิทัล เพื่อปรับตนเองให้เข้ากับสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง
- พระครูสุตวรธรรมกิจ และพระมหาพงศ์ทราทิพย์ สุธีโร (2563) กล่าวว่าครูในศตวรรษที่ 21 สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ใช้เทคโนโลยีเป็นแรงกระตุ้น สรรหาเทคนิคการสอนแบบใหม่ สอดคล้องกับความจำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมที่ทันสมัย มนุษย์ในยุคใหม่ต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ครูจะฝึกนิสัยให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ปรับเปลี่ยนความคิดใหม่

สุนันท์ สีพาย (2562) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องมีทักษะการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพราะการสอนที่ใช้เทคโนโลยีมาเป็นกิจกรรมจะช่วยกระตุ้นความสนใจกับนักเรียน เช่น ออกแบบการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสอนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสนุกไปกับการเรียน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีว่าเทคโนโลยีดิจิทัล ครูผู้สอนต้องมีทักษะการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเป็นกิจกรรมจะช่วยกระตุ้นความสนใจกับนักเรียน เปิดโอกาสในการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และกิจกรรมการทำงานในยุคดิจิทัลเพื่อใช้ประโยชน์สูงสุด

1.4.5 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.4.5.1 ความหมายของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

สะอาด ภูนาสรณ์, พระมหาวิริยยุทธ กุศลจิตฺโต (คำโสภณเชือก), กิตติยานนท์ วรณวงศ์, และสุรศักดิ์ อุดเมืองเพีย (2565) กล่าวว่า บุคคลแห่งการเรียนรู้

หมายถึง การที่คนมีสมรรถนะ 2 ประเภท 1) สมรรถนะพื้นฐานประกอบด้วย การมีความรู้พื้นฐานในด้านคณิตศาสตร์ และภาษามีทักษะในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะการคิดเชิงระบบและสร้างสรรค์ และอื่น ๆ และ 2) สมรรถนะทางวิชาชีพประกอบด้วยรู้วิธีการเรียนรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์และรู้จักแก้ปัญหา มีภาวะผู้นำทางอาชีพ มีความสามารถบริหารจัดการ

ธิดิมา พงศ์นวลเลิศปัญญา (2553) กล่าวว่า บุคคลแห่งการเรียนรู้หมายถึง บุคคลที่นำข้อมูล ประสบการณ์มาพิจารณาไตร่ตรองอย่างสม่ำเสมอเกิดความเข้าใจและ สามารถประยุกต์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติจนกลายเป็นวิถีชีวิตของตน

สรุปความหมายของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลว่า หมายถึง ความสามารถของครูที่มีวิสัยทัศน์ แสวงหาความรู้ใหม่ เข้าใจการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลเป็นแบบอย่างที่ดี มีทักษะในการทำงานเป็นทีม สามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม

1.4.5.2 ความสำคัญของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

สะอาด ภูนาสรณ์, พระมหาวิริยยุทธ กุศลจิตโต (คำโสภกเชือก), กิตติยานนท์ วรรณวงศ์, และสุรศักดิ์ อุดเมืองเพีย (2565) กล่าวถึงความสำคัญของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ไว้ว่า ความจำเป็นที่ต้องศึกษาเรียนรู้อยู่เสมออย่างต่อเนื่อง เป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การพัฒนาให้ทุกคนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (Learning Persons) และมีสมรรถนะในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจึงจะสามารถสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ๆ ซึ่งจะเกิดผลดีต่อความเจริญก้าวหน้าทันสมัยและเกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม ประเทศชาติอย่างต่อเนื่อง

มิ่งขวัญ คงเจริญ (2564) กล่าวถึงการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ไว้ว่าผู้คนจะสามารถพัฒนาตนเองได้ จำเป็นมีการแสวงหาความรู้ผ่านการเรียนรู้อยู่เสมอ ถ้าในสังคมมีแหล่งเรียนรู้หรือแหล่งความรู้ รวมถึงมีการส่งเสริมการเรียนรู้ให้คนทุกเพศ ทุกวัยได้เรียนรู้อยู่ตลอดก็จะทำให้เกิดการพัฒนาของคนและความรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนาของสังคมด้วย

สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล (2561) กล่าวถึง การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นแนวคิดและกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน สังคม และประเทศ ชาติแบบองค์รวมเพื่อสร้างสังคมที่เข้มแข็ง ยั่งยืน และมีความสุข

จากเนื้อหาที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดังตาราง 2

ตาราง 2 องค์ประกอบ นิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้คุณลักษณะของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
1. การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	ความสามารถของครูในการพัฒนาการเตรียมการสอนของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ โดยวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ วิเคราะห์ผู้เรียนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เตรียมสื่ออุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.1 การเตรียมการสอนของครูก่อนจัดการเรียนรู้
		1.2 วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ
		1.3 วิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
		1.4 วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล
		1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน
		1.6 เตรียมสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย
		1.7 ออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล
		1.8 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	ความสามารถของครูในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง ผ่านกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ตั้งแต่กระบวนการคิด ค้นคว้าหาความรู้ จนเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง ทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยครูผู้สอน มีบทบาทเป็นโค้ชช่วยแนะและเอื้ออำนวยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้	2.1 จัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน
		2.2 จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
		2.3 จัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง
		2.4 จัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม
		2.5 จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
3. การมี คุณธรรม จริยธรรม	ความสามารถของครูที่ต้องเข้มแข็งใน จรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ ผู้เรียน และสังคมสามารถตั้งกฎหรือ ข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมระหว่าง การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อ ดิจิทัล	3.1 มีความเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ให้ความยุติธรรมและไม่ลำเอียงต่อผู้เรียน 3.2 ปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม ให้ เกียรติและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานใน สภาพแวดล้อมดิจิทัล 3.3 ตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดง พฤติกรรมที่เหมาะสม และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบระหว่าง การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล 3.4 ให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางข้อมูล และจริยธรรมดิจิทัล
4. การใช้ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมการ เรียนรู้ในยุค ดิจิทัล	ความสามารถของครูในการใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การศึกษา การเลือกใช้สื่อและ นวัตกรรมเพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาโดยการ ประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ได้จริง แสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่ หลากหลายและมีวิจารณ์ญาณในการ เลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล	4.1 ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม 4.2 เลือกใช้สื่อและนวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลที่ หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ 4.3 การประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4.4 ใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนา 4.5 การเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลได้อย่าง เหมาะสม ปลอดภัยและทันสมัย
5. การเป็น บุคคลแห่งการ เรียนรู้ในยุค ดิจิทัล	ความสามารถของครูที่มีวิสัยทัศน์ แสวง หาความรู้ใหม่ เข้าใจการ เปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล มีทักษะใน การทำงานเป็นทีม สามารถสร้าง เครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่าน โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่าง เหมาะสม	5.1 ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ในพัฒนางาน การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาผู้เรียน 5.2 ตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นบุคคลแห่งการ เรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคดิจิทัล 5.3 แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อพัฒนาตนเองให้ เข้าใจและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล 5.4 เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เพื่อร่วมมงานและ ผู้ปกครองด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 5.5 มีทักษะในการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล เข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสาร และสร้างความร่วมมือใน การทำงาน 5.6 สามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่าน โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม

2. หลักการ แนวคิด เกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

2.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

ธีรวัฒน์ ศรีวรกุล (2565) .ให้ความหมายการประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็น กับสภาพที่เป็นอยู่จริง แล้วนำความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับวางแผนแก้ปัญหาและดำเนินงานให้ตรงกับสภาพ หรือความต้องการที่แท้จริง

สุวิมล ว่องวาณิช (2562) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึงกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเป็นเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็น จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

นาอิมะห์ ปือราเฮง (2561) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่จริงกับสภาพตามความคาดหวัง ซึ่งวัดได้จากการ เปรียบเทียบ สภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น

ณาส์ณัฐ คงคาร์ตัน (2560) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นหรือสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริง แล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น วิเคราะห์ ประเมินผลของสิ่งที่เกิดขึ้นว่า สมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง และเพื่อเป็นข้อมูล ในการตัดสินใจเลือกหรือหาวิธีแก้ไขปัญหาก็ได้ตรงกับสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง

สมภัสสร บัวรอด (2559) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการที่จะระบุความแตกต่างระหว่างสภาพที่เกิดขึ้นจริง ในปัจจุบัน กับสภาพที่ควรจะเป็น จากนั้นจึงทำการประเมินและจัดเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อนำมาตัดสินใจในการวางแผนการดำเนินงานต่อไป

ราชบัณฑิตยสถาน (2555) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดข้อมูลสารสนเทศ เพื่อ

กำหนด ความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่า มีลักษณะใดและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเป็นอย่างไร เพื่อนำไปสู่การประมวลสังเคราะห์ และประเมินว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการ จำเป็นนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางบวก และสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการ ประเมินการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง แล้วนำ ความแตกต่างที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับ วางแผนจัดการศึกษา การแก้ปัญหา การดำเนินงานให้ตรงกับสภาพหรือความต้องการ ที่แท้จริง

2.2 จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

ธีรวัฒน์ ศรีวรกุล (2565) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การวางแผนเป้าหมายและมุ่งค้นหาข้อมูล ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อให้ได้ ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

เกษมา แสนอ่อน (2562) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการ จำเป็นหมายถึง การใช้ข้อมูลช่วยในการกำหนดแนวทางปฏิบัติจริงในการควบคุม ออกแบบ การดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง

จารินี อิ่มด้วง (2561) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการ จำเป็นหมายถึง หมายถึง การมุ่งหาข้อมูลเพื่อแสวงหาแนวทางอย่างมุ่งมั่นในการปรับปรุง แก้ไขปัญหาใด ๆ ที่ค้นพบเพื่อวางแผนป้องกันการเกิดปัญหาในแบบนั้นที่เคยเกิดขึ้น ไม่ว่า ปัญหานั้นจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม ความมุ่งมั่นที่ต้องการประเมินความต้องการจำเป็น จะสามารถสร้างให้ผู้ทำการประเมินทราบแนวทางและวิธีการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ดาวเรือง เชียงหลิว (2559) กล่าวว่า การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยว่า ต้องการทำการประเมินความต้องการ จำเป็น ไปเพื่ออะไร สำหรับองค์กรหรือบุคคลใดจุดมุ่งหมายที่กำหนดจะช่วยให้อำหนด ประเด็นวิจัยได้เหมาะสมขึ้น โดยที่การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น จะให้ข้อมูล เกี่ยวกับสภาพของหน่วยงาน หรือบุคคลที่จำเป็นต้องได้รับแก้ไขหรือพัฒนาจุดมุ่งหมาย

ของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น จึงมีหลายประการ เช่น การพัฒนาบุคคล การวางแผนการทำงานที่สนองความต้องการขององค์กร การกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร การพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้าตามเป้าหมายที่กำหนด

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การมุ่งหาข้อมูลเพื่อแสวงหาแนวทางอย่างมุ่งมั่นในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาใด ๆ ที่ค้นพบ เพื่อวางแผนป้องกันการเกิดปัญหาในแบบนั้นที่เคยเกิดขึ้น และควบคุมออกแบบการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง

2.3 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุมิต ว่องวาณิช (2562) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็นแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะที่ใช้ในการจัดประเภท ดังนี้

1. ระดับความต้องการจำเป็น เช่น ความจำเป็นขององค์กร (Organizational Needs) ความต้องการจำเป็นของบุคลากร (Personal Needs) ความจำเป็นของกลุ่ม
2. สาระเนื้อหาของความจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร (Staff Development Needs) ความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม (Development Needs) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development Needs)
3. ระดับความลึกซึ้งของความจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ (Felt needs) ความต้องการจำเป็นเชิงวิเคราะห์ (Analytical needs) ด้านกระบวนการ (Process Needs) ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ (Outcome Needs) ความต้องการจำเป็นด้านแก้ปัญหา (Solution Needs)
4. ช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในปัจจุบัน (Present หรือ Current Needs) ความต้องการจำเป็นในอนาคต (Future Needs)
5. ธรรมชาติของข้อมูลที่แสดงความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นเชิงคุณลักษณะ (qualitative needs) ความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณ (quantitative needs)
6. เจ้าของความต้องการจำเป็น ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ความต้องการจำเป็นด้านปฐมภูมิ (Primary Needs) ซึ่งเป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ (Service

Receivers) ในทางการศึกษาส่วนใหญ่เป็นความต้องการจำเป็นของนักเรียน และความต้องการจำเป็นพิเศษซึ่งแบ่งความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการ (Service Providers) เช่น ความต้องการจำเป็นของผู้บริหาร

สรุปได้ว่า ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น มีหลายประเภท เมื่อต้องการประเมินความต้องการจำเป็น ต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็น หรือเลือกที่จะใช้ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นวิธีใด จึงจะเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

2.4 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น

ธีรวัฒน์ ศรีวรกุล (2565) กล่าวถึง ขั้นตอนประเมินความต้องการจำเป็น มีขั้นตอนการดำเนินงาน มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย หรือบุคคลเกี่ยวข้องที่ต้องการระบุความต้องการจำเป็น มีการกำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดผู้ให้ข้อมูล และเครื่องมือประเมิน กำหนดวิธีการ รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดแนวทาง เพื่อช่วยให้สามารถพัฒนา หรือแก้ไขปัญหา ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ณัฐธิดา บุญญเพชร (2562) สรุปว่า ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นมีขั้นตอนการดำเนินเหมือนกับการวิจัยโดยทั่วไป กล่าวคือ มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย กรอบการวิจัย การประเมินความต้องการจำเป็น เทคนิค วิธีการประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงานและผลการใช้ผลการประเมินความต้องการจำเป็น และที่สำคัญการประเมิน ความต้องการจำเป็นจะมีความสมบูรณ์ ถ้าในขั้นตอนสุดท้ายมีการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาต่อไป

ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น ว่ามีการกำหนดจุดมุ่งหมายกรอบการวิจัย การประเมินความต้องการจำเป็น เทคนิค วิธีการ ประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรายงานและผลการใช้ผล การประเมินความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความต้องการจำเป็น ที่เกิดขึ้นเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาต่อไป

2.5 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวานิช (2562) ได้เสนอเทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น สำหรับรูปแบบการตอบที่เป็นทั้งการตอบสนองเดี่ยวและรูปแบบการตอบสนองคู่ โดยมีวิธีการแนวคิดเบื้องหลังของแต่ละเทคนิควิธีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกันประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการสำคัญคือการให้คะแนนความสำคัญตาม

วิธีการที่กำหนด การเรียงลำดับความสำคัญ และการสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญ
ดังนี้

1. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว ข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยวได้แก่ ข้อมูลที่ผู้ตอบเลือกตอบข้อความ ในแบบสอบถามเพียงส่วนเดียวโดยอาจถามว่าข้อความนี้ มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับใดหรือท่านมีความต้องการจำเป็นในด้านนี้ มากน้อยเพียงใด เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็นตามนิยามการแก้ ปัญหา (solution definition) ในกลุ่มเทคนิควิธีนี้ นำเสนอวิธีการจัดลำดับความสำคัญ จำนวน 4 วิธี

1.1 วิธีการจัดเรียงลำดับตามค่ามัธยฐานสำหรับมาตรแบบกลุ่ม (Category Scales) วิธีนี้นักวิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่าง ระบุน้ำหนักความสำคัญความต้องการจำเป็น ตามการรับรู้ เป็นรายประเด็นตามมาตรประมาณค่าผู้ให้ข้อมูลจะให้น้ำหนัก ความสำคัญกับความต้องการจำเป็น ประเด็นต่าง ๆ เท่ากันได้ หากเห็นว่าความต้องการจำเป็นเหล่านั้นมีระดับความสำคัญเท่ากัน จากนั้นทำการแจกแจงน้ำหนักความถี่ที่กระจายตามมาตรประมาณค่าของแต่ละรายการแล้วหาค่ามัธยฐาน หรือฐานนิยม หรือค่าเฉลี่ยแต่ค่ามัธยฐานจะเป็นค่าสถิติที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่อยู่ในมาตราจัดอันดับ ในการจัดลำดับความสำคัญต้องการจำเป็นสามารถเรียงค่าจากมากไปหาน้อยหรือ จากน้อยไปหามากตามค่าสถิติที่ได้ในแต่ละข้อรายการ อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการใช้วิธีนี้ ในการจัดลำดับความสำคัญมีความเป็นไปได้สูงที่ความต้องการจำเป็นทุกประเด็นมีค่าเท่ากัน ซึ่งทำให้ต้องมีการอธิบายเสริมหรือหาข้อมูลอื่นเสริมความต้องการจำเป็นประเด็นใดมี ความสำคัญมากที่สุด นับเป็นจุดอ่อนของวิธีนี้

1.2 วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling) การจัดความสำคัญต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้ โดยใช้วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling–MES) โดยเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็น ซึ่งมีหลายด้านว่าด้านใดมีความสำคัญมากกว่าวิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาดจะมีการกำหนดความสำคัญของแต่ละข้อรายการ ด้วยคะแนนในเชิงเปรียบเทียบกับคะแนนความสำคัญของข้อรายการความต้องการจำเป็นที่ใช้เป็นฐานการอ้างอิงซึ่งกำหนดโดยการประเมินความต้องการจำเป็น ถือว่าเป็น วิธีที่ลดจุดอ่อนของวิธีแรก

1.3 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (paired-weighting procedure) กระบวนการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure-PWP) เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นทุกประเด็นเป็นรายคู่ ให้ครบทุกคู่ที่เป็นไปได้วิธีนี้จึงมีจุดเด่นกว่าสองวิธีแรก โดยปกติความต้องการจำเป็นที่ต้องการ จัดลำดับความสำคัญไม่ควรเกิน 15 ข้อ หากเกิน 15 ข้อจะทำให้กลุ่มตัวอย่างสับสนและไม่สามารถ จำรายละเอียดของรายการต่าง ๆ ได้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.4 วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ด (Card Sort) การจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ดเป็นวิธีการที่ใช้การ์ดเป็นอุปกรณ์ที่ทำให้ผู้ประเมินความต้องการจำเป็น มีความสะดวกในการจัดลำดับความสำคัญของการต้องการจำเป็นมากขึ้น วิธีนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1.4.1 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นเตรียมข้อความที่ แสดงความต้องการจำเป็นทั้งหมดที่ต้องจัดลำดับ โดยการพิมพ์ในกระดาษที่เป็นการ์ด จัดทำการ์ดเป็นชุด ๆ ตามจำนวนคนที่ทำหน้าที่จัดลำดับความสำคัญ

1.4.2 มอบการ์ดให้กับกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่จัดเรียงลำดับความสำคัญ ชี้แจงให้แยกการ์ดออกเป็นกอง ๆ ตามกลุ่มของข้อความที่คิดว่ามีความสำคัญอยู่ในกองเดียวกัน จะเป็นกี่กองก็ได้

1.4.3 ระบุระดับความสำคัญการ์ดแต่ละใบแล้วมอบการ์ดคืน

1.4.4 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นทำการแจกแจงความถี่ ของคะแนนของการ์ดแต่ละใบ แล้วสรุปคะแนนเป็นภาพรวมเสนอเป็นผลการประเมินความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

2. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (dual-response format) มักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบ ในรูปมาตราประมาณค่าโดยให้ระบุข้อมูลทั้งสองชุด คือระดับของสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นรูปแบบนี้สร้างขึ้น โดยมีพื้นฐานแนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดล ความแตกต่าง (discrepancy model) วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น สามารถกระทำดังต่อไปนี้ วิธีการที่ใช้หลักการประเมินความแตกต่างพบว่าเป็นที่นิยมใช้กันมาก เป็นวิธีที่มีรากฐานมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้โมเดลความแตกต่าง ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลแบบการ

ตอบสนองคู่จากมาตรวัดที่ แสดงระดับความสำคัญ (Importance--I) ของขอความนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what should be” และมาตรวัดที่แสดงระดับที่ขอ รายการนั้นได้รับการตอบสนองหรือระดับสัมฤทธิ์ผล (Degree of success--D) ที่เป็นอยู่ใน ขณะนั้นเปรียบเสมือน ค่าที่บอกระดับของ “what is” สูตรในการคำนวณระดับความ ต้องการจำเป็น จะวิธีมีดังนี้

2.1 วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหาผลต่างของ ค่าเฉลี่ยของ I และค่าเฉลี่ยของ D บางคนเรียกวิธีนี้ว่า Rank Order of Difference Scores สูตร $MDF = I - D$

2.2 วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญ ของความต้องการจำเป็น ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถบอกค่าต่ำสุด และสูงสุดได้ Lane, Crofton และ Hall 1983, (อ้างถึงใน Witkin, 1984) โดยสร้างดัชนีชื่อว่า (Priority Needs Index--PNI) ซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความความต้องการ จำเป็น จากความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง (mean difference) โดยการถ่วงน้ำหนัก ของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนัก ความสำคัญ I

$$\text{สูตร PNI} = (I - D) \times I$$

2.3 วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) เป็นสูตรที่ ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิมของ นงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมล ว่องวาณิช ซึ่งเป็นวิธีที่หาค่า ผลต่างของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็น (I-D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุม ขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมาย ในเชิงการเปรียบเทียบเมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นจริงเป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการ พัฒนาเข้าสู่สภาพที่ควรจะเป็นของกลุ่ม (สุวิมล ว่องวาณิช, 2562)

$$\text{สูตร } PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$$

2.4 การวิเคราะห์เมทริกซ์ (matrix analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่ เน้นการเสนอผลการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรได้รับ การพัฒนา โดยการแบ่งตารางออกเป็น 4 ช่องแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่ควรจะ

เป็น (หรือเรียกว่า เกณฑ์ที่ควรจะเป็น) และสภาพที่เป็นจริงจุดที่ใช้ในการแบ่งอาจเป็น ค่าเฉลี่ยของคะแนน สูง-ต่ำ ที่กำหนดหรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมที่จะเป็น จุดตัด (cut-off score)

ชลาลิ ไชยชมภู (2557) กล่าวว่า ขั้นตอนประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบ ด้วยเรื่องที่สำคัญคือ การกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดขอบเขตของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็นการจัดเรียงลำดับความสำคัญต้องการจำเป็น การรายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็นและการใช้ผลการประเมินความต้องการจำเป็น

ฝ่ายวาริ ประภาสวัต (2555) สรุปว่า งานวิจัยนี้ได้ทำการประเมินความต้องการจำเป็นในขั้นตอนแรก คือ ขั้นตอนความต้องการจำเป็นและนำไปจัดลำดับความสำคัญ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขั้นตอนความต้องการจำเป็น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่เป็นรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual –Response Format) ซึ่งมีคำถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างระบุ 2 ส่วน คือ ระดับของการปฏิบัติที่ท่านได้ปฏิบัติและระดับการปฏิบัติที่ท่านควรจะปฏิบัติ เมื่อได้ผลของความต้องการจำเป็นแล้ว จึงนำมาจัดลำดับความสำคัญ
2. จัดลำดับความสำคัญด้วยวิธี Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุงเป็นวิธีสำหรับข้อมูลการตอบสนองคู่ ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ซึ่งเป็นสูตรที่ปรับปรุงโดยนางนงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช เป็นวิธีการหาค่าผลต่าง ของสภาพ ที่ควรจะเป็น (I) กับสภาพที่เป็นจริง (D) แล้วหารด้วยค่าสภาพที่เป็นจริง (D) เพื่อควบคุม ขนาด ของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่กว้างมากเกินไปและให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ

จากการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ต้องอาศัยการจัดเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อกำหนดไปวิเคราะห์ถึงสาเหตุและนำไปสู่การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหประกอบด้วย ขั้นตอนความต้องการ จำเป็น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่เป็นรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual-Response Format) ให้กลุ่มตัวอย่างระบุ 2 ส่วน คือ ระดับสภาพที่เป็นจริงและระดับสภาพที่ควรจะเป็นแล้วนำความแตกต่างที่ได้จาก การประเมินมาจัดลำดับความ สำคัญด้วยวิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการหาค่าผลต่าง ของสภาพที่ควรจะเป็น (I) กับสภาพที่ เป็นจริง (D) แล้วหารด้วยค่าสภาพที่เป็นจริง

(D) เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายในเชิงการเปรียบเทียบ

3. แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามแนวคิด Objective and Key Results (OKRs)

ผู้วิจัยพัฒนาแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาแบบ OKRs โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ความหมายของแนวคิด Objective and Key Results (OKRs)

จากการศึกษา Objective and Key Results (OKRs) พบว่า มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของ Objective and Key Results (OKRs) ไว้ดังนี้

พิชามญชุ์ อินทะโม (2565) เสนอว่า Objective and Key Results (OKRs) หมายถึง ระบบบริหารจัดการที่เน้นเรื่องการตั้งเป้าหมาย และการติดตามผลในสิ่งที่สำคัญ โดยสร้างจากแรงจูงใจภายใน

สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ (2564) กล่าวว่า Objective and Key Results (OKRs หมายถึง เครื่องมือในการกำหนดเป้าหมาย และขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติและใช้เป็นแนวทางในการกำกับทิศทางการดำเนินงานที่มีเป้าหมายร่วมกันในทุกภาคส่วน โดยมีการตั้งเป้าหมาย และกำหนดผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายและสัมฤทธิ์ผลได้ในทุกระดับ

พิชญ์พจี สายเชื้อ (2561) อธิบายว่า Objective and Key Results (OKRs) หมายถึง วิธีการตั้งเป้าหมายเพื่อวัดผลความสำเร็จ โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ที่เราต้องการทำให้สำเร็จ และการกำหนดผลลัพธ์ที่จะวัดเพื่อให้รู้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

นภดล ร่มโพธิ์ (2561) กล่าวว่า Objective and Key Results (OKRs) หมายถึง ระบบบริหารจัดการที่เน้นการตั้งเป้าหมายและการติดตามผลอย่างต่อเนื่องในสิ่งที่สำคัญโดย “O” มาจาก Objectives หมายถึง วัตถุประสงค์หลักเป็นการบอกจุดมุ่งหมาย

ของหน่วยงานและ “KRs” มาจาก Key Results หมายถึง ผลลัพธ์หลัก เป็นการบอกว่าจะทราบได้อย่างไรว่าเราบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น

Wodtke C. (2016) กล่าวว่า Objective and Key Results (OKRs) หมายถึง เครื่องมือการจัดการที่ช่วยให้บริษัทเน้นความพยายามของทั้งบริษัทไปยัง สิ่งที่มีความสำคัญจริง ๆ ที่วัตถุประสงค์ซึ่งเป็นสิ่งที่บริษัทต้องการที่จะบรรลุจะต้องชัดเจน มีความสำคัญ และนำไปสู่การปฏิบัติ ส่วนผลลัพธ์สำคัญของวัตถุประสงค์ข้างต้นจะต้องชัดเจน มีระยะเวลา และระบุได้ว่าบรรลุผลสำเร็จหรือไม่

กล่าวโดยสรุป Objective and Key Results (OKRs) หมายถึง เครื่องมือวัดผลการปฏิบัติงานที่มีลักษณะกำหนดวัตถุประสงค์หลักเป็นการบอกจุดมุ่งหมายของหน่วยงานและผลลัพธ์หลักเป็นการกำหนดเป้าหมายที่เราบรรลุจุดมุ่งหมายนั้นหรือไม่

3.2 การวัดความสำเร็จตามแนวคิด Objective and Key Results (OKRs)

การวัดความสำเร็จตามแนวคิด OKRs เป็นแนวคิดการวัดผลที่กำหนดเป้าหมายและการวัดผล ที่มีแนวความคิดเชิงวิพากษ์ และให้ความสำคัญกับการส่งเสริมวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมในการทำงาน ส่วนประกอบของของ OKRs มีนักการศึกษาได้นำเสนอไว้ ดังนี้

ไทยวินเนอร์ (2564) เสนอว่า ส่วนประกอบของแนวคิด OKRs ดังนี้

1. การตั้งเป้าหมาย (Objectives) เป็นเป้าหมายการทำงานของเราแต่ละคน โดยที่เป้าหมายการทำงานนี้จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบทบาทของพนักงานในองค์กรและในทีม การตั้งเป้าหมายส่วนมากเริ่มจากการคิดเป้าหมายหลัก 3-5 อย่าง ที่สามารถทำให้องค์กรพัฒนามากขึ้น เป้าหมายที่ดี คือ เป้าหมายที่รู้สึกท้าทาย สามารถทำได้จริงและวัดผลได้ด้วย การตั้งเป้าหมายสำหรับพนักงานระดับล่างอาจจะร่วมคิดกับหัวหน้าและทีม และเป้าหมายส่วนตัวที่พนักงานออกแบบมาเพื่อช่วยพัฒนาตนเองในทิศทางที่พนักงานสนใจ บางที่สามารถให้พนักงานหลายคน ตั้งเป้าหมายของทีมร่วมกัน แต่พนักงานแต่ละคนไม่ควรมีส่วนร่วมวัดความสำเร็จซ้ำกันทุกอย่าง

2. การวัดผลความสำเร็จ (Key Results) เป็นการวัดผลความสำเร็จของเป้าหมายที่เราตั้งไว้ด้านบนเป้าหมายแต่ละหัวข้อ ควรจะมี 3-5 ข้อที่สามารถวัดผลได้ การวัดผลความสำเร็จของเป้าหมายมีความสำคัญมากเพราะการวัดผลจะทำให้พนักงาน

และทีมสามารถประเมินผลการทำงานผ่านปัญหาต่าง ๆ และหาวิธีพัฒนาแก้ปัญหาใหม่ ๆ อยู่เสมอ

สัญญา เคนาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติธัมพร (2560) ระบุ ลักษณะของวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) ควรกำหนด วัตถุประสงค์ 3-5 ข้อ ต่อหน่วยงานโดยควรมีลักษณะท้าทาย (challenging) เฉพาะเจาะจง (specific and measurable) ปฏิบัติให้บรรลุได้ (attainable) เกี่ยวข้องโดยตรงกับงาน (relevant and result oriented) และมีกรอบเวลา (time limited)

2. การกำหนดผลลัพธ์ (Results) ภายใต้วัตถุประสงค์แต่ละข้อ ควรกำหนดตัวชี้วัด 3-4 ตัวชี้วัด โดยแต่ละตัวชี้วัดควรกำหนดเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ เช่นจำนวน ครั้ง จำนวนโครงการ จำนวนคน ร้อยละความสำเร็จ อัตราส่วน เป็นต้น แม้ว่าแต่ละตัวชี้วัด จะมีความยากและท้าทายแต่ต้องมีความเป็นไปได้ที่จะดำเนินการให้สำเร็จและทำให้ วัตถุประสงค์ขององค์การประสบความสำเร็จ

3.3 ขั้นตอนในการนำแนวคิด Objective and Key Results (OKRs) ไปใช้

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้มี นักวิชาการได้ให้ขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ได้ดังนี้

นภดล ร่มโพธิ์ (2563) ได้เสนอขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ดังนี้

1. อธิบายทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด OKRs
2. ออกแบบแนวคิด OKRs ให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน
3. สื่อสารให้ทุกคนเข้าใจวิธีการใช้แนวคิด OKRs
4. เริ่มนำไปใช้ในทางปฏิบัติ

Jobsdb. (2024) กล่าวถึงการนำหลัก OKR มาใช้ในองค์กร ให้เกิด ประโยชน์สูงสุด โดยการนำหลัก FAAST มาใช้ในการพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้

1. Focus โฟกัสที่คุณภาพไม่ใช่ปริมาณ เน้นเป้าหมายที่สำคัญและ ส่งผลต่อธุรกิจมากที่สุด ไม่จำเป็นต้องมีเป้าหมายจำนวนมาก แต่ต้องมีความหมายและ ท้าทาย ในองค์กรส่วนใหญ่จะใช้ Objectives ประมาณ 3-5 ข้อ และ Key Results อีก 3-5 ข้อ เพื่อช่วยให้ทีมโฟกัสได้ดีขึ้น ลดความซับซ้อนในการติดตามและประเมินผล รวมถึงเพิ่มโอกาสในการบรรลุเป้าหมายที่สำคัญจริง ๆ

2. Align ควรสร้าง Alignment ให้ทั่วทั้งองค์กร เพราะเป็น

กระบวนการสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนองค์กรไปในทิศทางเดียวกัน ควรมีความสอดคล้องกันในแนวตั้ง (Vertical Alignment) เพื่อกระจาย OKR จากระดับบริหารสู่ระดับปฏิบัติการ พร้อมรับฟังและนำข้อมูลจากระดับปฏิบัติการมาปรับ OKR รวมถึงมีความสอดคล้องในแนวนอน (Horizontal Alignment) เพื่อประสานงานระหว่างแผนกต่าง ๆ สร้างความร่วมมือและลดการทำงานซ้ำซ้อน การจะเกิด Alignment ได้ องค์กรต้องมีความโปร่งใส (Transparency) พร้อมเปิดเผย OKR ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับ CEO ไปจนถึงระดับพนักงาน เพื่อให้ทุกคนเห็นว่าแต่ละส่วนกำลังโฟกัสกับอะไรอยู่

3. Agile ในยุคแห่งความไม่แน่นอนของตลาด ความต้องการของ

ลูกค้าเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงยากที่จะคาดเดาว่าอะไรจะตอบโจทย์ลูกค้าในระยะยาว แนวคิดการทำงานแบบใหม่ (New Ways of Working) เช่น OKR จึงมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ และการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ตัวอย่างเช่น การทำ OKR แบบรอบสั้น ที่กำหนดรอบเวลา 3-4 เดือน นำข้อมูลจาก OKR Check-in มาวิเคราะห์ แล้วปรับเปลี่ยนแผนงานอย่างรวดเร็วตามผลลัพธ์ที่ได้ เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดได้เร็วขึ้น

4. Stretch การตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย เป็นหัวใจสำคัญของระบบ OKR

โดยเน้นให้องค์กร และพนักงานกล้าคิด กล้าทำในสิ่งที่ยากขึ้น เช่น การตั้งเป้าหมายแบบ 10x ความยากของเป้าหมายมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการทำงาน โดยเป้าหมายที่ท้าทายจะช่วยดึงศักยภาพของพนักงานออกมาได้มากกว่าเป้าหมายที่ง่ายเกินไป

5.Track การติดตามผลเป็นขั้นตอนสำคัญหลังจากกำหนด OKR โดย

องค์กรควรดำเนินการ Check-in และทบทวน OKR อย่างสม่ำเสมอในทุกรอบการประเมิน เพื่อช่วยให้องค์กรสามารถประเมินความก้าวหน้า วิเคราะห์ผลลัพธ์ และปรับแต่ง OKR ให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การติดตามอย่างใกล้ชิดไม่เพียงแต่ช่วยให้องค์กรรักษาทิศทางที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังทำให้เกิดการปรับตัวอย่างรวดเร็วต่อการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจ ส่งผลให้การดำเนินงานมีความยืดหยุ่น และตอบสนองต่อความท้าทายได้ดียิ่งขึ้น ทำให้องค์กรสามารถขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สูงสุด

HREX asia, (2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ดังนี้

1. การปรับความคิด (Mindset) ของบุคลากรและองค์กรก่อน โดย

ต้องปรับความเข้าใจให้ตรงกันว่าจุดประสงค์ของ OKRs คืออะไร OKRs มีรายละเอียด

อย่างไร เราควรใช้อย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพ เพราะหากองค์กรหรือ บุคลากรยังไม่เข้าใจ การนำ OKRs มาใช้อาจสร้างความกดดันหรือเป็นผลเสียกับองค์กรได้ หรือบางคนสนใจแค่ผลลัพธ์ก็อาจตั้ง OKRs ที่บรรลุผลได้ง่าย เพื่อสร้างผลงานที่ดีให้กับตน นั่นก็ทำให้การนำ OKRs มาใช้ไม่เป็นผลดีเท่าไร องค์กรหรือบุคลากรทุกคนควรเข้าใจว่า OKRs คือ การ ตั้งเป้าหมายและเป็นแรงผลักดันในการบรรลุเป้าหมาย ไม่ใช่การประเมินผลการทำงานเพื่อ มอบค่าชม รางวัล หรือผลตอบแทนอื่น

2. ตั้งเป้าหมายร่วมกัน การตั้ง OKRs ที่ดีนั้นทุกคนควรเข้าใจ เป้าหมาย และตั้งเป้าหมายตลอดจนตัวชี้วัดร่วมกัน เมื่อทุกคนเข้าใจทิศทางที่ตรงกันก็อาจ นำไปสู่การตั้ง OKRs ของตนเองได้อีกด้วย และเมื่อ OKRs ของทุกคนสอดคล้องกันก็จะยิ่ง ช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกันให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างยอดเยี่ยม

3. อย่างกลัวเป้าหมาย ควรทำความเข้าใจเป้าหมายร่วมกันว่าเป็น สิ่งที่ทำลายสำหรับการเอาชนะ หากตั้งเป้าหมายสูงแล้วกลัวไปก่อน ก็ยอมแพ้ตั้งแต่เริ่มต้น ก็ยากที่จะสำเร็จได้เช่นกัน หรือบางองค์กรมีการลงโทษ ลดเงินเดือน หรือตำหนิต่าง ๆ เมื่อ ทำพลาดเป้าหมายนั้นไม่ใช่สิ่งที่ดีที่จะนำมาใช้ ในการ feedback เรื่อง OKRs นี้ และจะทำให้ เกิดความเครียด ความไม่กล้า ความกลัว การผัดหวัง ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการทำงานและการ บรรลุเป้าหมายของ OKRs ในทางกลับกัน หากทุกคนเข้าใจการใช้ OKRs ก็จะทำให้มี หลักยึดในการพุ่งชนเป้าหมายมากขึ้น มีพลังมากขึ้น ไม่กลัวอุปสรรค และเต็มที่ที่จะทำ อะไรก็ตามที่ทำให้บริษัทประสบความสำเร็จ

4. การตั้งเป้าหมายบนพื้นฐานข้อมูลความเป็นจริง การ ตั้งเป้าหมาย ควรมีที่ไปที่มา จากการวิเคราะห์ข้อมูล หรือการคาดการณ์ที่ไม่เกินความจริง จนเกินไปนัก การตั้งเป้าหมายที่มีหลักฐานยืนยันได้จะช่วยสร้างจิตวิทยาให้เราเห็นหนทาง ของความ สำเร็จ และมีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะเป้าหมายได้ดี ในขณะที่หากเรา ตั้งเป้าหมายหลกลอย หรือตั้งเกินความเป็นจริงจนเกิดความท้อ ไม่ท้าทายต่อการเอาชนะ ก็อาจทำให้การตั้ง OKRs นั้นไม่ประสบความสำเร็จ

5. การกำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจน การตั้ง OKRs ที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการตั้งกรอบของเวลาร่วมกันว่า OKRs นี้จะใช้วัดการทำงานช่วงใด ลึ้นสุดเมื่อไร และจะวัดผลเมื่อไร หากมีกรอบเวลาที่ชัดเจนก็จะทำให้วางแผนการทำงานได้ดีอีกด้วย และจะรู้ว่กำหนด การวัดผลเมื่อใด ทำงานมากกลางทางก็สามารถประเมินผลได้ว่าอยู่ ระดับไหน และจะทำอย่างไรที่จะผลักดันให้บรรลุตาม OKRs ที่ตั้งเป้าไว้ได้

6. การประเมินผลที่ถูกต้อง ชัดเจน และโปร่งใส การทำ OKRs ที่ดี ต้องมีการประเมินผลทุกครั้ง เพราะการประเมินผลจะเป็นตัวบอกเราว่าเราสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้หรือไม่ แต่การประเมินผลต้องอยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน เปิดเผยได้ และต้องทำอย่างโปร่งใส เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือสำหรับทุกคน การประเมินผลที่ดียังจะนำไปสู่การตั้ง OKRs ในครั้งต่อไปได้ด้วย ตั้งแต่การเป็นบรรทัดฐาน ไปจนถึงการเป็นหลักการในการคาดการณ์อนาคตสำหรับกำหนดเป้าหมายใหม่

กล่าวโดยสรุปขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) อธิบายทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด OKRs ให้บุคลากรในองค์กรมีความรู้และเข้าใจ ร่วมกัน 2) ออกแบบแนวคิด OKRs กำหนดวัตถุประสงค์หลัก และผลลัพธ์หลักขององค์กร และบุคลากรแต่ละคนให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน 3) สื่อสารให้บุคลากรในองค์กรทุกคนเข้าใจวิธีการใช้แนวคิด OKRs 4) เริ่มนำ OKRs ไปใช้ในทางปฏิบัติ และ 5) ตรวจสอบประเมินผลการใช้ OKRs

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เมทาวี วันศิริรัตน์, ภาณุพงศ์ บุญรัมย์, และพงษ์ธร สิงห์พันธ์ (2568) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 (2) เปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามระดับการศึกษา ประสพการณ์สอนและขนาดสถานศึกษา (3) ศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล สถานศึกษาโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก 2.การเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล ในสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนการจำแนกตามประสพการณ์สอน และขนาดสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล ในสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ครูผู้สอนควรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เข้าใจในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้รองรับการเรียนรู้

ในรูปแบบใหม่ 2) ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ครูผู้สอนควรได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนารูปแบบและวิธีการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนควรได้รับการอบรมพัฒนาตนเอง ในการใช้สถิติในการประมวลผลข้อมูลวัดผล ประเมินผล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน มีการเก็บข้อมูลหลักฐานการวัดผลผู้เรียนในรูปแบบดิจิทัล 4) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อมการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตนเองโดยการทดลอง ค้นคว้า สามารถปฏิบัติจริง

เก้ ทองสอาด (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการส่งเสริมทักษะในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของทักษะในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ในภาพรวมเท่ากับ 0.105 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) แนวทางการส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรดำเนินการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ และวิธีการใช้แอปพลิเคชัน ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ของหน่วยงานต้นสังกัดและจุดเน้นของสถานศึกษา ให้มีเครือข่ายสังคมการเรียนรู้ และ สนับสนุนงบประมาณในการสร้างเครือข่าย และสร้างสังคมการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน และในห้องเรียนจัดให้มี วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี อีกทั้งในการ

จัดการเรียนรู้ของครูผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษควรดำเนินการกำกับ นิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้ ของครูให้มีการจัดการเรียนรู้ในช่องทางที่หลากหลาย

จิราภรณ์ ชาริบุตร, วาณิช ประเสริฐพร, และชัยยุทธ ศิริสุทธิ. (2566) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะ ผู้นำครูด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ สถานศึกษาอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำครู ด้านการจัดการเรียนรู้ ในยุคที่ทั้งของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 50 ตัวบ่งชี้ 2) สภาพปัจจุบันของ ภาวะผู้นำครู โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพพึงประสงค์ ของภาวะผู้นำครู โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการจำเป็นของภาวะผู้นำครู มีค่า $PNI_{modified} = 0.26$ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล, ด้านความคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรมดิจิทัล ด้านทักษะการใช้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารยุคดิจิทัล และ ด้านความรู้ความเข้าใจดิจิทัล 3) ผลการตรวจสอบโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำครู พบว่า มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และการนำไปใช้ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด 4) ผลการใช้ โปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำครู พบว่า หลังการใช้โปรแกรมการพัฒนาเป็นก่อนการใช้ โปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

บุญญา เป่งยาวงษ์ (2565) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นในการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1 ผลวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการ เรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 1 ในภาพรวมพบว่า ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีดัชนีความ ต้องการจำเป็นมากที่สุด รองลงมา ด้านการสรุปหลังการจัดการเรียนรู้ และด้านสื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามลำดับ

ธีรภัทร์ วรคำ (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัด การเรียนรู้โดยใช้การรู้ดิจิทัล ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูโดย ใช้การรู้ดิจิทัลของครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการวัดและประเมินผล

การเรียนรู้โดยใช้การรู้ดิจิทัล สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการออกแบบและจัดการเรียนรู้ โดยใช้การรู้ดิจิทัล และความต้องการจำเป็นของการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู โดยใช้การรู้ดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 สามารถจัดลำดับได้ คือ 1) ด้านการออกแบบและจัดการเรียนรู้โดยใช้การรู้ดิจิทัล 2) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตรโดยใช้การรู้ดิจิทัล 3) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีโดยใช้การรู้ดิจิทัล 4) ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยทักษะการรู้ดิจิทัลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ 5) ด้านการวัด และประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้การรู้ดิจิทัล และมีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของแนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้การรู้ดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมเท่ากับ 4.87 และค่าเฉลี่ยความเป็นไปได้เท่ากับ 4.86 โดยมีแนวทางการ บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้การรู้ดิจิทัล ทั้งหมด 5 ด้าน รวม 17 แนวทาง

ภานุมาศ เกษรสุริวงศ์ (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ทั้ง 5 ด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ 2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ทักษะของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ให้กับครูภาษาอังกฤษ ซึ่งได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากผู้บริหารสถาน ศึกษาในการเข้าร่วมการอบรม และ ครูภาษาอังกฤษควรเข้าเกมแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนา สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง

สุปรียา ไตรยะชนธ์ และรชฏ สุวรรณภูมิ (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหา และแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษานครพนม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ จำแนกตาม สถานภาพระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา และครูโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียนระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน 2) ปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1 ชุด 3 อันดับแรก ได้แก่ (1) ด้านความร่วมมือ นักเรียนมีความใส่ใจ ในการเรียนรู้น้อย แนวทางพัฒนาครูควรใช้เทคนิค หรือวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ อยากร่วมกิจกรรม (2) ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน ครูมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ไม่เท่ากัน แนวทางพัฒนาครูควรพัฒนาตนเองโดยการเข้ารับ การอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ (3) ด้านความเป็นผู้นำ คือ ภาวะความเป็นผู้นำของครู แนวทางพัฒนา สถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นควรจัดกิจกรรม ส่งเสริมภาวะความเป็นผู้นำของครู

วีรียา ภูถาวร (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างคุณลักษณะครูผู้นำ ในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของคุณลักษณะครูผู้นำ ในการจัดการเรียนรู้ ยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่สุด ความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คุณลักษณะด้านความรู้ ความเข้าใจดิจิทัล คุณลักษณะด้านการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และคุณลักษณะด้านการสื่อสารยุคดิจิทัล 2) โปรแกรมเสริมสร้างคุณลักษณะครูผู้นำในการจัดการเรียนรู้ดีให้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ยุภาลัย มะลิซ้อน (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคามเขต 2 2) พัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุกใน

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การออกแบบการเรียนรู้ การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า ครูมีความรู้ ความเข้าใจด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีความสามารถในการเขียนแผนการเรียนรู้ และสามารถจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้เชิงรุกได้ในระดับมาก

นพวัฒน์ เก้มกาแมน (2563) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการรู้ดิจิทัลสำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการรู้ดิจิทัลของครู ภาวรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์การรู้ดิจิทัลของครู ภาวรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ความต้องการจำเป็นของพัฒนาการรู้ดิจิทัลสำหรับครู ตามการจัดลำดับมากที่สุด ได้แก่ (1) ด้านการใช้ (2) ด้านการสร้างสรรค์ (3) ด้านจริยธรรม (4) ด้านความเข้าใจ (5) ด้านการเข้าถึง และ (6) ด้านการสื่อสาร ตามลำดับ 3) แนวทางการพัฒนาการรู้ดิจิทัลสำหรับครู ได้แก่ (1) ด้านการใช้การอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพ (2) ด้านการสร้างสรรค์ กระตุ้น การสร้างเจตคติการพัฒนาสื่อการสอนบนแพลตฟอร์มที่หลากหลาย (3) ด้านจริยธรรม การให้ความรู้ทางพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์และการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย (4) ด้านความเข้าใจ ส่งเสริม ความเข้าใจที่เหมาะสมกับผู้เรียนอย่างมีวิจารณญาณ (5) ด้านการเข้าถึง สนับสนุนอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีให้มีความพร้อมอยู่เสมอ และ (6) ด้านการสื่อสาร ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมผ่านการใช้ดิจิทัล

สรุปจากศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบด้วยการศึกษาทั้งหมด 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.1.1 แหล่งข้อมูล

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1.2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 4 การศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

4.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัยแต่ละระยะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Document Research) กำหนดขั้นตอนดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.1.1 แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู จำนวน 10 แหล่ง ได้แก่ สุภัญญา แซ่ม้อย (2558) ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2559) อ่องจิต เมธยะประภาส (2560) ธนอมพร เลหาจรัสแสง (2561) พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2562)

ศศิวิมล ม่วงกล้า (2562) ชานนท์ คำปิวทา (2565) ปุณณิสา เปงยาวงษ์ (2565)

เก้ ทองสอาด (2566) และ Agostino Sorbara (2024)

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์เอกสาร ได้แก่ แบบสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งข้อมูล โดยใช้แบบสังเคราะห์เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสังเคราะห์เอกสารทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มาสรุปผลโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ความถี่ และร้อยละโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไปของความถี่ทั้งหมด

1.1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบ ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

1.2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการศึกษา ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2) ผู้บริหารโรงเรียน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษาดำรงตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

3) ครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษาดำรงตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนประยุกต์ตามแนวทางของ Likert (Likert Five's Rating Scale) และบุญชม ศรีสะอาด (2560) ซึ่งได้กำหนดค่าคะแนนของคะแนนช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ความเหมาะสมของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความเหมาะสมของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความเหมาะสมของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความเหมาะสมของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความเหมาะสมของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1.2.3.1 ติดต่อผู้เชี่ยวชาญโดยตรงเพื่อสอบถามความสมัครใจและความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือในการวิจัย

1.2.3.2 ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครเพื่อขอหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

1.2.3.3 ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญและขอรับคืนด้วยตนเอง และรวบรวมผลการตอบแบบสอบถาม ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์การประเมินองค์ประกอบ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4.51–5.00 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
ปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ใน
ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ใน
ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป
ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่เหมาะสมในการนำไปใช้วิจัยต่อไป

1.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

ระยะที่ 2 การศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1,017 คน จำแนกเป็น

1) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 81 คน

2) ครูผู้สอน จำนวน 936 คน

(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. 2568)

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan, 1970) จำนวน 278 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 33 คน ครูผู้สอน 245 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

2.1.2.1 ใช้โรงเรียนในแต่ละอำเภอเป็นหน่วยสุ่ม โดยการสุ่มอย่างง่าย วิธีการจับสลาก ใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทั้งสิ้น 65 โรงเรียน จะได้โรงเรียนทั้งสิ้น 33 โรงเรียน จำแนกตามอำเภอได้ ดังนี้

- 1.) อำเภอเมืองสกลนคร จำนวน 27 โรงเรียน สุ่มได้ 10 โรงเรียน
- 2.) อำเภอกุสุมาลย์ จำนวน 5 โรงเรียน สุ่มได้ 3 โรงเรียน
- 3.) อำเภอโพนนาแก้ว จำนวน 12 โรงเรียน สุ่มได้ 6 โรงเรียน
- 4.) อำเภอโคกศรีสุพรรณ จำนวน 6 โรงเรียน สุ่มได้ 3 โรงเรียน
- 5.) อำเภอเต่างอย จำนวน 5 โรงเรียน สุ่มได้ 3 โรงเรียน
- 6.) อำเภอภูพาน จำนวน 8 โรงเรียน สุ่มได้ 4 โรงเรียน
- 7.) อำเภอกุดบาก จำนวน 8 โรงเรียน สุ่มได้ 4 โรงเรียน

2.1.2.2 ใช้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูเป็นหน่วยสุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) กำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนทุกโรงเรียน ในข้อ 1) เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะได้ผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน ได้จำนวน 33 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ใช้การสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยวิธีการจับสลาก ใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ของครูแต่ละโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 245 คน รวมกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนและครู จำนวนทั้งสิ้น 278 คน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	รายชื่อสถานศึกษา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง	
		ผู้บริหาร	ครู		ผู้บริหาร	ครู
อำเภอเมืองสกลนคร						
1	โรงเรียนบ้านท่าวัดศุภราชบุรีบำรุงวิทย์	1	14	15	1	7
2	โรงเรียนบ้านม่วงลายราชบุรีผดุงศิลป์	1	14	15	1	7
3	โรงเรียนชุมชนโนนหอมไผ่ล้อม	1	14	15	1	7
4	โรงเรียนบ้านหนองไผ่	1	14	15	1	7
5	โรงเรียนบ้านหนองหอย	1	21	22	1	9
6	โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร	1	14	15	1	7
7	โรงเรียนบ้านดอนแคนศุภราชบุรีผดุงวิทย์	1	14	15	1	7
8	โรงเรียนบ้านทุ่งมนพิทยาคาร	1	15	16	1	8
9	โรงเรียนบ้านนาคำวิทยาคาร	1	15	16	1	8
10	โรงเรียนบ้านบอนสหราชบุรีบำรุง	1	15	16	1	8
อำเภอกุสุมาลย์						
11	โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล	1	21	22	1	9
12	โรงเรียนบ้านโพนแพง เขียววรรณท้อทิศ 5	1	27	28	1	9
13	โรงเรียนบ้านอีกุด	1	16	17	1	8
อำเภอโพธิ์นาแก						
14	โรงเรียนบ้านนาตงสหราชบุรีอุทิศ	1	15	16	1	8
15	โรงเรียนบ้านป่าผาง	1	15	16	1	8
16	โรงเรียนบ้านท่าศาลาราชบุรีวิทยา	1	15	16	1	8
17	โรงเรียนบ้านโนนกง	1	14	15	1	7
18	โรงเรียนบ้านหนองกระบอกราชบุรีวิทยา	1	14	15	1	7
19	โรงเรียนบ้านหนองผือเทพนิมิต	1	14	15	1	7
อำเภอโคกศรีสุพรรณ						
20	โรงเรียนบ้านห้วยทึบวิทยาคาร	1	14	15	1	7
21	โรงเรียนบ้านไร่นาคี	1	14	15	1	7
22	โรงเรียนบ้านแมตนาทม	1	14	15	1	7
อำเภอเต่างอย						
23	โรงเรียนบ้านนาอ่างม่วงคำ	1	14	15	1	7
24	โรงเรียนบ้านโคกกลาง	1	14	15	1	7
25	โรงเรียนบ้านจันทร์เพ็ญ	1	13	14	1	6

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	รายชื่อสถานศึกษา	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง	
		ผู้บริหาร	ครู		ผู้บริหาร	ครู
อำเภอภูพาน						
26	โรงเรียนอนุบาลภูพาน	1	15	16	1	8
27	โรงเรียนบ้านหุบเสลา	1	15	16	1	8
28	โรงเรียนบ้านด่อนราษฎร์บำรุงวิทย์	1	14	15	1	7
29	โรงเรียนกกปลาชีวนาโด	1	15	16	1	7
อำเภอกุดบาก						
30	โรงเรียนบ้านบัวคุรุราษฎร์สามัคคี	1	15	16	1	7
31	โรงเรียนบ้านหนองสะโนราษฎร์รังสฤษดิ์	1	14	15	1	7
32	โรงเรียนบ้านหนองคำดารกานนท์	1	14	15	1	7
33	โรงเรียนบ้านค้อใหญ่	1	14	15	1	7
รวม		33	500	533	33	245
รวมทั้งสิ้น		-			278	

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ซึ่งถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้รูปแบบการตอบสนองคู่ (dual-response format) ให้เลือกตอบพร้อมกันในสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น ใช้เกณฑ์การให้คะแนนประยุกต์ตามแนวทางของ Likert (Likert Five's Rating Scale) บุญชม ศรีสะอาด (2560) กำหนดค่าคะแนนของคะแนนช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

2.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของแบบสอบถามตามลำดับ ดังนี้

2.2.2.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสรุป เพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

2.2.2.2 ผู้วิจัยร่างแบบสอบถามการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จากองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู 5 องค์ประกอบ

2.2.2.3 ผู้วิจัยนำร่างข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เสนอประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษา ความสอดคล้อง และครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.2.4 นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of item Objective Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) อาจารย์ระดับอุดมศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการศึกษา ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์ด้านการสอน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน
- 2) ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะตั้งแต่ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน
- 3) ครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะตั้งแต่ครูชำนาญการพิเศษขึ้นไป มีประสบการณ์ด้านการสอน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน

2.2.2.5 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ตรวจสอบ หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ และตัดข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
พบว่าแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

2.2.2.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้ง

2.2.2.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 40 คนเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 คน และครูผู้สอน จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

1) ค่าอำนาจจำแนกสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของแบบสอบถามทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยใช้วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม โดยเลือกข้อที่มี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.26 ขึ้นไป (Pearson, 1920 อ้างถึงใน วาโร เฟิงส์วาล์, 2568) ซึ่งแบบสอบถามสภาพที่เป็นจริงมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.31–0.86 และสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.34–0.90

2) ค่าความเชื่อมั่นสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของแบบสอบถามทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Cronbach, 1990) ซึ่งแบบสอบถามสภาพที่เป็นจริงมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 และสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98

2.2.2.8 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 เพื่อขออนุญาตเข้าร่วมรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนและครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.3.2 ผู้วิจัย ติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลาในการเก็บข้อมูล

2.3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจัดส่งแบบสอบถามในรูปแบบ QR-code ซึ่งผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 278 ฉบับได้กลับคืน 264 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.96

2.3.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากนั้นนำแบบสอบถามไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในการหาค่าทางสถิติ ดังนี้

2.4.1 นำข้อมูลมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

2.4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน โดยหาความถี่ และร้อยละ

2.4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น ของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์ แปลผลคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น ของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ใน ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น ของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ใน ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น ของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ใน ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น ของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ใน ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็น ของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อยู่ใน ระดับน้อยที่สุด

2.4.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (เอื้อมพร หลินเจริญ, 2555)

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.5.1 สถิติที่ใช้วิเคราะห์สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น ได้แก่

2.5.1.1 ร้อยละ (Percentage)

2.5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2.5.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

2.5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.5.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence : IOC)

2.5.2.2 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

2.5.2.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ระยะที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ในระยะนี้ ผู้วิจัยมุ่งประเมินความต้องการจำเป็นโดยการจัดลำดับความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาคำนวณค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น โดยใช้การคำนวณหาค่าดัชนี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) เพื่อระบุความต้องการจำเป็น จากสูตร $PNI_{modified}$ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2562)

$$PNI_{modified} = (I - D) / D$$

I หมายถึง ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

โดยหาค่าผลต่างของค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I) กับค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D) คือ $I - D$ แล้วนำมารหารด้วยค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D) ซึ่งมีหลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยการเรียงลำดับที่ตามค่าความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย แล้วเลือกองค์ประกอบที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) สูงกว่าค่าดัชนีลำดับความต้องการ

จำเป็นรวม หลังจากนั้นจึงเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นรวมของแต่ละองค์ประกอบ เพื่อนำไปหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในระยะต่อไป

3.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น คือ การหาค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index : PNI_{modified}) โดยเรียงค่าคะแนนจากมากไปหาน้อย (สุวิมล ว่องวาณิช, 2562)

ระยะที่ 4 การศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ในระยะนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จากหลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับของสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยการเรียงลำดับตามค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) จากมากไปหาน้อย แล้วเลือกองค์ประกอบที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{modified}) สูงกว่าค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็นรวมของแต่ละองค์ประกอบ เพื่อนำมาหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

4.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมินความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

4.1.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการศึกษา ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

4.1.2 ผู้บริหารโรงเรียน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษา ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

4.1.3 ครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโททางการศึกษา ดำรงตำแหน่ง วิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นภายใต้กรอบแนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชื่อ-สกุล สถานภาพตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และระยะเวลาในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามมาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนประยุกต์ตามแนวทาง ของ Likert (Likert Five's Rating Scale) และ บุญชม ศรีสะอาด (2560) ซึ่งกำหนดค่า คะแนนของคะแนนช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ใน ระดับมากที่สุด

4 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ใน ระดับมาก

3 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ใน ระดับปานกลาง

2 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุค
ดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุค
ดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ใน
ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนว
ทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

4.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ใน
ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังนี้

4.2.2.1 เลือกองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
ที่มีค่า $PNI_{modified}$ สูงกว่า $PNI_{modified}$ รวม ของแต่ละองค์ประกอบมาสร้างแบบสอบถาม เพื่อ
หาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา

4.2.2.2 ศึกษาแนวคิดและการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทาง
การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

4.2.2.3 ร่างแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

4.3.3.4 นำร่างแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุค
ดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง และให้ข้อเสนอแนะ

4.2.2.5 แก้ไขและปรับปรุงร่างแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการ
เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ตามความเห็นของคณะ
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.2.2.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการ
เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ฉบับจริงนำจัดส่งให้
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามความคิดเห็นแล้ว โดยมีการดำเนินการดังนี้

4.3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

4.3.2 จัดส่งแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน โดยนัดหมายล่วงหน้าก่อน 7 วัน

4.3.3 ตรวจสอบแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่ได้รับคืนจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ฉบับว่ามีความครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ แล้วนำข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยมีดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.4.2 วิเคราะห์ระดับความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีความเหมาะสม

4.4.3 วิเคราะห์เชิงเนื้อหาจากความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนา ได้แก่

4.5.1 ความถี่ (Frequency)

4.5.2 ร้อยละ (Percentage)

4.5.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

4.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษา เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญ 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของทักษะในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ระยะที่ 2 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ระยะที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ระยะที่ 4 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาสกลนคร เขต 1

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$PNI_{modified}$ แทน ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

D แทน ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

I แทน ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุค
ดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของทักษะในการจัดการเรียนรู้ใน ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

การศึกษาองค์ประกอบทักษะในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในครั้งนี้ ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้องค์ประกอบทักษะในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การออกแบบการเรียนรู้ในยุค
ดิจิทัล 2) การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) การมีคุณธรรม จริยธรรม 4) การใช้เทคโนโลยี
และนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ 5) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
จากนั้นจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ
โดยมีรายละเอียดดังตาราง 4 – 5

ตาราง 4 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ที่	องค์ประกอบทักษะในการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1	การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
3	การมีคุณธรรม จริยธรรม	4.80	0.45	มากที่สุด
4	การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
5	การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม		4.80	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 4 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกองค์ประกอบ

ตาราง 5 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษารายด้านและรายข้อ

ที่	องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล				
1	ครูผู้สอนมีการพัฒนา มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้ เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2	ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เหมาะสม กับความต้องการของผู้เรียน และชุมชน	4.80	0.45	มากที่สุด
3	ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล	4.80	0.45	มากที่สุด
4	ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็น รายบุคคล	4.80	0.45	มากที่สุด
5	ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและ สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
6	ครูผู้สอนเตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย อย่างเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
7	ครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นราย กลุ่มและรายบุคคล	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
8	ครูผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการ เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม		4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล				
9	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
10	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์จริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
11	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วย ตนเอง	4.80	0.45	มากที่สุด
12	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการ การคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้าง องค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม	4.80	0.45	มากที่สุด
13	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และแพลตฟอร์มที่เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม		4.80	0.45	มากที่สุด
3 ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม				
14	ครูผู้สอนมีความเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ให้ความยุติธรรมและไม่ลำเอียงต่อผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
15	ครูผู้สอนปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม ให้เกิดจริยธรรมและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานใน สภาพแวดล้อมดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความ เหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
3. ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม				
16	ครูผู้สอนสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และปฏิบัติตามกฎระเบียบระหว่างการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
17	ครูผู้สอนปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมดิจิทัลในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
18	ครูผู้สอนให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม		4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล				
19	ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
20	ครูผู้สอนเลือกใช้สื่อและนวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
21	ครูผู้สอนมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
22	ครูผู้สอนแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนา	4.80	0.45	มากที่สุด
23	ครูผู้สอนมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อและนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัยและทันสมัย	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม		4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความ เหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
5. ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล				
24	ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ในพัฒนางาน การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
25	ครูผู้สอนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการเป็น บุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
26	ครูผู้สอนแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อพัฒนา ตนเองให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงและก้าวทันต่อการ เปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล	4.80	0.45	มากที่สุด
27	ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เพื่อร่วมมงาน และผู้ปกครองด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
28	ครูผู้สอนมีทักษะในการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสาร และสร้างความ ร่วมมือในการทำงาน	4.80	0.45	มากที่สุด
29	ครูผู้สอนสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
30	ครูเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพร้อมปรับตัวตามความ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม		4.80	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 5 การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้องค์ประกอบทักษะในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) เมื่อพิจารณาทั้ง 5 องค์ประกอบพบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

**ระยะที่ 2 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของ
ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1**

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามการศึกษา
สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเก็บแบบสอบถามและตรวจสอบความ
ถูกต้องครบถ้วนของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด
ดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1. ผู้บริหารโรงเรียน	30	11.40
2. ครูผู้สอน	234	88.60
รวม	264	100
2. วุฒิการศึกษา		
1. ปริญญาตรี	155	58.70
2. ปริญญาโท	107	40.50
3. ปริญญาเอก	2	0.80
รวม	264	100
3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
1. 1 – 10 ปี	96	36.40
2. 11 – 20 ปี	111	42.00
3. 21 ปีขึ้นไป	57	21.80
รวม	264	100

จากตาราง 6 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 88.60 ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 และมีประสบการณ์ในการทำงาน 11-20 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00

2.2 การศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

จากการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยมีรายละเอียด ดังตาราง 7-12

ตาราง 7 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	สภาพที่เป็นจริง (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1	ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.66	0.45	มาก	4.95	0.21	มากที่สุด
2	ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.67	0.46	มาก	4.95	0.20	มากที่สุด
3	ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม	3.85	0.36	มาก	4.96	0.18	มากที่สุด
4	ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.61	0.48	มาก	4.73	0.21	มากที่สุด
5	ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.79	0.39	มาก	4.96	0.19	มากที่สุด
รวม		3.72	0.37	มาก	4.91	0.19	มากที่สุด

จากตาราง 7 สภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ องค์ประกอบด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.36) องค์ประกอบด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.39) องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้ในยุค

ดิจิทัล ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.46) องค์ประกอบด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.45) และองค์ประกอบด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.91$, S.D.=0.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ องค์ประกอบด้านการมีคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X}=4.96$, S.D.=0.36) องค์ประกอบด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.96$, S.D.=0.19) องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.20) องค์ประกอบด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.21) และองค์ประกอบด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.73$, S.D.=0.31) ตามลำดับ

ตาราง 8 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	สภาพที่เป็นจริง (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล							
1.	ครูผู้สอนมีการพัฒนา มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้	3.66	0.48	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
2.	ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน	3.67	0.48	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
3.	ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล	3.65	0.49	มาก	4.94	0.24	มากที่สุด
4.	ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล	3.64	0.51	มาก	4.95	0.21	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	สภาพที่เป็นจริง (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
5.	ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดย การออกแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.65	0.50	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
6.	ครูผู้สอนเตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ที่หลากหลายอย่างเหมาะสมกับบริบทของ โรงเรียน และผู้เรียน	3.67	0.50	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
7.	ครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ผู้เรียน เป็นรายกลุ่มและรายบุคคล	3.67	0.49	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
8.	ครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุ เป้าหมายประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.68	0.48	มาก	4.95	0.21	มากที่สุด
รวม		3.66	0.45	มาก	4.95	0.21	มากที่สุด

จากตาราง 8 สภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.66$, S.D.=0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ เครื่องมือวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=3.68$, S.D.=0.48) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.51)

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่

มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล และครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ เครื่องมือวัดผลประเมิน ผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.21) ครูผู้สอนมีการพัฒนา มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และชุมชน ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ครูผู้สอนเตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และผู้เรียน และครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นรายกลุ่มและรายบุคคล ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.22) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ($\bar{X}=4.94$, S.D.=0.24)

ตาราง 9 ผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	สภาพที่เป็นจริง (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล							
9.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิด การเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจของ ผู้เรียน	3.69	0.48	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
10.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้รับประสบการณ์จริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.68	0.48	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
11.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการลง มือปฏิบัติด้วยตนเอง	3.67	0.47	มาก	4.96	0.20	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	สภาพที่เป็นจริง (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
12.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม	3.67	0.49	มาก	4.95	0.21	มากที่สุด
13.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม	3.64	0.51	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
รวม		3.67	0.46	มาก	4.95	0.20	มากที่สุด

จากตาราง 9 สภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$, S.D.=0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ($\bar{X}=3.69$, S.D.=0.48) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.51)

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.96$, S.D.=0.20) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.21) ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและใช้เทคโนโลยี

ดิจิทัล และครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม
($\bar{X}$ =4.95, S.D.=0.22)

ตาราง 10 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	สภาพที่เป็นจริง (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม							
14.	ครูผู้สอนมีความเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ให้ความยุติธรรมและไม่ ลำเอียงต่อผู้เรียน	3.86	0.38	มาก	4.95	0.21	มากที่สุด
15.	ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ ผู้เรียน และสังคม ให้เกียรติและเคารพความ คิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อม ดิจิทัล	3.88	0.36	มาก	4.96	0.19	มากที่สุด
16.	ครูผู้สอนสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับ ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ เหมาะสม และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือ ข้อตกลง	3.86	0.40	มาก	4.97	0.17	มากที่สุด
17.	ครูผู้สอนปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่อง ความปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมใน ระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล	3.83	0.39	มาก	4.97	0.17	มากที่สุด
18	ครูผู้สอนให้เกียรติและเคารพความคิดเห็น ของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล	3.85	0.39	มาก	4.96	0.19	มากที่สุด
รวม		3.85	0.36	มาก	4.96	0.18	มากที่สุด

จากตาราง 10 สภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ
ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 องค์กรประกอบด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X}=3.85$, S.D.=0.36) เมื่อพิจารณาเป็นข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและสังคมให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.36) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล ($\bar{X}=3.83$, S.D.=0.39)

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 องค์ประกอบด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.96$, S.D.=0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือข้อตกลง และครูผู้สอนปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล ($\bar{X}=4.97$, S.D.=0.17) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนมีความเข้มแข็งในจรรยาบรรณคุณธรรม จริยธรรมให้ความยุติธรรมและไม่ลำเอียงต่อผู้เรียน ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.21)

ตาราง 11 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยี
และนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	สภาพที่เป็นจริง (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ
ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล							
19.	ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ คล่องแคล่ว เหมาะสม	3.60	0.52	มาก	4.96	0,20	มากที่สุด
20.	ครูผู้สอนเลือกใช้สื่อและนวัตกรรม เทคโนโลยี ดิจิทัลที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้	3.61	0.53	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
21.	ครูผู้สอนมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.58	0.54	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
22.	ครูผู้สอนแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่ หลากหลายเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนา	3.64	0.49	มาก	4.95	0.22	มากที่สุด
23.	ครูผู้สอนมีวิจาร์ณญาณในการเลือกใช้สื่อและ นวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนใน ยุคดิจิทัลเป็นรายกลุ่มและราย บุคคลได้อย่าง เหมาะสม ปลอดภัยและทันสมัย	3.62	0.50	มาก	4.94	0.23	มากที่สุด
รวม		3.61	0.48	มาก	4.73	0.21	มากที่สุด

จากตาราง 11 สภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ
ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 องค์ประกอบด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.61$, S.D.=0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่
ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่

หลากหลายเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนา ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.49) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม ($\bar{X}=3.60$, S.D.=0.52)

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 องค์ประกอบด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.73$, S.D.=0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม ($\bar{X}=4.96$, S.D.=0.20) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนมีวิจาร์ณญาณในการเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัยและทันสมัย ($\bar{X}=4.94$, S.D.=0.23)

ตาราง 12 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	สภาพที่เป็นจริง (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล							
24.	ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ในพัฒนางาน การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาผู้เรียน	3.80	0.40	มาก	4.96	0.20	มากที่สุด
25.	ครูผู้สอนมีความตระหนักถึงความสำคัญของ การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคดิจิทัล	3.79	0.43	มาก	4.96	0,19	มากที่สุด
26.	ครูผู้สอนแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อพัฒนาตนเองให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล	3.79	0.43	มาก	4.96	0.19	มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	สภาพที่เป็นจริง (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
27.	ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เพื่อ ร่วมงานและผู้ปกครองด้านการเป็นบุคคลแห่ง การเรียนรู้	3.77	0.44	มาก	4.96	0.20	มากที่สุด
28.	ครูผู้สอนมีทักษะในการทำงานเป็นทีมโดยใช้ เทคโนโลยี ดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการ สื่อสาร และสร้างความร่วมมือในการทำงาน	3.76	0.45	มาก	4.96	0.20	มากที่สุด
29.	ครูผู้สอนสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้ อย่างเหมาะสม	3.76	0.45	มาก	4.96	0.20	มากที่สุด
30.	ครูเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพร้อมปรับตัว ตามความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	3.79	0.43	มาก	4.95	0.21	มากที่สุด
รวม		3.79	0.39	มาก	4.96	0.19	มากที่สุด
รวมทุกด้าน		3.72	0.37	มาก	4.91	0.19	มากที่สุด

จากตาราง 12 สภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.79$, S.D.=0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ในพัฒนางาน การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาผู้เรียน ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ในพัฒนางาน การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X}=3.80$, S.D.=0.40) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูผู้สอนมีทักษะในการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสาร และสร้างความร่วมมือในการทำงาน และครูผู้สอนสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=3.76$, S.D.=0.45)

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X}=4.96$, S.D.=0.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ในพัฒนางาน การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาผู้เรียน ครูผู้สอนแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อพัฒนาตนเองให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลง และก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เพื่อร่วมงานและผู้ปกครองด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.96$, S.D.=0.19) ครูผู้สอนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคดิจิทัล ครูผู้สอนมีทักษะในการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสาร และสร้างความร่วมมือในการทำงาน และครูผู้สอนสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.9$, S.D.=0.20) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพร้อมปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.21)

ระยะที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีรายละเอียด ดังตาราง 13-18

ตาราง 13 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าเฉลี่ย สภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ย สภาพที่ควรจะเป็น (I)	PN _{modified}	ลำดับ ความ สำคัญ
1.	ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.66	4.95	0.352	2
2.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.67	4.95	0.349	3
3.	ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม	3.85	4.96	0.288	5
4.	ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.61	4.95	0.371	1
5.	ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.79	4.96	0.309	4
รวม		3.72	4.95	0.333	

จากตาราง 13 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modifild}) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีค่าเท่ากับ 0.333 โดยด้านที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{\text{modifild}}=0.371$) รองลงมาคือ ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{\text{modifild}}=0.352$) และด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{\text{modifild}} = 0.349$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายด้านโดยการเรียงลำดับตามค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย พบว่า

- 1) ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่า ค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.371
- 2) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่า ค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.352
- 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่า ค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.349
- 4) ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่า ค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.310
- 5) ด้านคุณธรรม จริยธรรม พบว่า ค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.288

ตาราง 14 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุค
ดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการออกแบบการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัล

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าเฉลี่ย สภาพที่ เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ย สภาพที่ ควรจะเป็น (I)	PNI _{modified}	ลำดับความ สำคัญ
ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล					
1.	ครูผู้สอนมีการพัฒนา มีการเตรียมตัวในการจัดการ เรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้	3.66	4.95	0.354	3
2.	ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และชุมชน	3.67	4.95	0.349	6
3.	ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการ เรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัด ประเมินผล	3.65	4.94	0.353	4
4.	ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล เป็นรายบุคคล	3.64	4.95	0.361	1
5.	ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	3.65	4.95	0.355	2
6.	ครูผู้สอนเตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่ หลากหลายอย่างเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และ ผู้เรียน	3.67	4.95	0.346	7
7.	ครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เป็น รายกลุ่มและรายบุคคล	3.67	4.95	0.350	5
8.	ครูผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของ การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.68	4.95	0.346	7
รวม		3.66	4.95	0.352	2

จากตาราง 14 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะ
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ 0.352 ซึ่งข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม ได้แก่ ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล ($PNI_{modified}=0.361$) รองลงมาคือ ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.355$) ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ($PNI_{modified}=0.354$) ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ($PNI_{modified}=0.353$)

ตาราง 15 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าเฉลี่ย สภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ย สภาพที่ควรจะเป็น (I)	$PNI_{modified}$	ลำดับความ สำคัญ
9.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	3.69	4.95	0.343	5
10.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.68	4.95	0.346	3
11.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	3.67	4.96	0.344	4
12.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม	3.67	4.95	0.351	2
13.	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม	3.64	4.95	0.359	1
รวม		3.67	4.95	0.349	3

จากตาราง 15 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.349 ซึ่งข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม ได้แก่ ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม ($PNI_{modified}=0.359$) ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม ($PNI_{modified}=0.351$)

ตาราง 16 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	$PNI_{modified}$	ลำดับความสำคัญ
14.	ครูผู้สอนมีความเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ให้ความยุติธรรมและไม่ลำเอียงต่อผู้เรียน	3.86	4.95	0.285	4
15.	ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม ให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล	3.88	4.96	0.281	5
16.	ครูผู้สอนสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือข้อตกลง	3.86	3.97	0.288	3
17.	ครูผู้สอนปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล	3.83	4.97	0.298	1
18.	ครูผู้สอนให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล	3.85	4.96	0.289	2
รวม		3.85	4.96	0.288	5

จากตาราง 16 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.288 ซึ่งข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม ได้แก่ ครูผู้สอนปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.298$) ครูผู้สอนให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.289$)

ตาราง 17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าเฉลี่ย สภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ย สภาพที่ควรจะเป็น (I)	$PNI_{modified}$	ลำดับความ สำคัญ
19	ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม	3.60	4.96	0.376	2
20	ครูผู้สอนเลือกใช้สื่อและนวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้	3.61	4.95	0.369	3
21	ครูผู้สอนมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.58	4.95	0.383	1
22	ครูผู้สอนแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนา	3.64	4.95	0.360	5
23	ครูผู้สอนมีวิจาร์ณญาณในการเลือกใช้สื่อและนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัยและทันสมัย	3.62	4.94	0.365	4
รวม		3.61	4.95	0.371	1

จากตาราง 17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.371 ซึ่งข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม ได้แก่ ครูผู้สอนมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.383$) ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่วเหมาะสม ($PNI_{modified}=0.376$)

ตาราง 18 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าเฉลี่ย สภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ย สภาพที่ควรจะเป็น (I)	$PNI_{modified}$	ลำดับความสำคัญ
24.	ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ในพัฒนางาน การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาผู้เรียน	3.80	4.96	0.306	6
25.	ครูผู้สอนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคดิจิทัล	3.80	4.96	0.306	6
26.	ครูผู้สอนแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อพัฒนาตนเอง ให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล	3.80	4.96	0.309	3
27.	ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เพื่อร่วมมงานและ ผู้ปกครองด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้	3.80	4.96	0.309	3
28.	ครูผู้สอนมีทักษะในการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสาร และสร้างความร่วมมือในการทำงาน	3.78	4.96	0.314	2

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ค่าเฉลี่ย สภาพที่ เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ย สภาพที่ ควรจะเป็น (I)	$PNI_{modified}$	ลำดับความ สำคัญ
29.	ครูผู้สอนสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม	3.76	4.96	0.318	1
30.	ครูเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพร้อมปรับตัวตามความ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	3.80	4.95	0.307	5
รวม		3.79	4.96	0.309	4

จากตาราง 18 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.309 ซึ่งข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม ได้แก่ ครูผู้สอนสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม ($PNI_{modified}=0.318$) ครูผู้สอนมีทักษะในการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสาร และสร้างความร่วมมือในการทำงาน ($PNI_{modified}=0.314$)

ระยะที่ 4 ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยการเรียงลำดับตามค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) จากมากไปหาน้อย แล้วเลือกองค์ประกอบที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม หลังจากนั้นจึงเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวมของแต่ละองค์ประกอบ เพื่อนำมาหาแนวทางใน

การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยสรุปได้ดัง
ตาราง 19

ตาราง 19 การเลือกองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ไปหาแนวทางพัฒนา

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	PN _{modified}	ลำดับ ความสำคัญ	สรุปผล
1	ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	0.352	2	ควรพัฒนา
1.1	ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล เป็นรายบุคคล	0.361	1	ควรพัฒนา
1.2	ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	0.355	2	ควรพัฒนา
1.3	ครูผู้สอนมีการพัฒนา มีการเตรียมตัวในการจัดการ เรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้	0.354	3	ควรพัฒนา
1.4	ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการ เรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัด ประเมินผล	0.353	4	ควรพัฒนา
2	ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	0.349	3	ควรพัฒนา
2.1	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและ แพลตฟอร์มที่เหมาะสม	0.359	1	ควรพัฒนา
2.2	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม	0.351	2	ควรพัฒนา
3	ด้านคุณธรรม จริยธรรม	0.288	5	ไม่พัฒนา

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	$PNI_{modified}$	ลำดับ ความสำคัญ	สรุปผล
4	ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัล	0.371	1	ควรพัฒนา
4.1	ครูผู้สอนมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	0.383	1	ควรพัฒนา
4.2	ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ใน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม	0.376	2	ควรพัฒนา
5	ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	0.309	4	ไม่พัฒนา
ภาพรวม		0.333		

จากตาราง 19 พบว่า ด้านที่มีดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น $(PNI_{modified})$ สูงกว่าค่าเฉลี่ยรวม ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.371$) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.352$) และด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.349$) ตามลำดับ โดยมีประเด็นที่ต้องนำไปหาแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1. ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.371$) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดและมีความจำเป็นในการพัฒนาสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวมได้แก่ 1.1) ครูผู้สอนมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.383$) และ 1.2) ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม ($PNI_{modified}=0.376$)

2. ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.352$) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดและมีความจำเป็นในการพัฒนาสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวมได้แก่ 2.1) ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล ($PNI_{modified}=0.361$) 2.2) ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=$

0.355) 2.3) ครูผู้สอนมีการพัฒนา มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.354$) และ 2.4) ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ($PNI_{modified}=0.353$)

3. ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.349$) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดและมีความจำเป็นในการพัฒนาสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม ได้แก่ 3.1) ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม ($PNI_{modified}=0.359$) และ 3.2) ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม ($PNI_{modified}=0.351$)

การหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาดังกล่าวไปพัฒนา เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ซึ่งแนวทางในการพัฒนาใช้กระบวนการพัฒนาแบบ OKRs ประกอบด้วย วัตถุประสงค์หลัก ผลลัพธ์หลัก และแนวทางในการพัฒนา แล้วนำแบบสอบถามเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำไปเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน และครู จำนวน 2 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

การนำเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังตาราง 20-22

ตาราง 20 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการ
เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การ ศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีและ
นวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
วัตถุประสงค์หลัก							
01 ครูผู้สอนมีการพัฒนา และการส่งเสริมการประดิษฐ์ สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม เพื่อให้มีความรู้ ทักษะในการประดิษฐ์ การพัฒนาสื่อ และ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม		5.00	0.00	มาก ที่สุด	5.00	0.00	มาก ที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 1.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและ ส่งเสริมการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อสร้างความรู้ ทักษะการประดิษฐ์ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้		5.00	0.00	มาก ที่สุด	4.80	0.45	มาก ที่สุด
แนวทางพัฒนา							
1.1.1	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการ ประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่าง น้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มาก ที่สุด	5.00	0.00	มาก ที่สุด

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แนวทางพัฒนา							
1.1.2	ครูผู้สอนส่งสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้จริง รวมถึงสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต่อผู้บริหารโรงเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก							
KR 1.2 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อสร้างความรู้ ทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
แนวทางพัฒนา							
1.2.1	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2.2	ครูผู้สอนนำเสนอผลการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการ ศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสมโดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
ภาพรวมแนวทางการพัฒนา		4.97	0.06	มากที่สุด	4.94	0.13	มากที่สุด

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยภาพรวม ของความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.97$, S.D.=0.06) และภาพรวมของความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.94$, S.D.=0.13) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก O1 คือ ครูผู้สอนมีการพัฒนา และการส่งเสริมการ ประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม เพื่อให้มีความรู้ ทักษะในการ ประดิษฐ์ พัฒนาสื่อ และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 1.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการประดิษฐ์สิ่ง ใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงรวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อ ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อสร้างความรู้ทักษะการ ประดิษฐ์ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อสร้าง ความรู้ ทักษะการประดิษฐ์การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) และ ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.48) เมื่อพิจารณาแนวทางการ พัฒนา พบว่าทุกแนวทางการพัฒนา มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ที่สุด ประกอบด้วย 2 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ครู ผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริม การประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) และ

2) ครู ผู้สอนส่งสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้จริง รวมถึงสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต่อผู้บริหารโรงเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45)

ผลลัพธ์หลัก KR 1.2 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่วเหมาะสมอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อสร้างความรู้ ทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่าทุกแนวทาง การพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 2 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่วเหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) 2) ครูผู้สอนนำเสนอผลการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่วเหมาะสม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00)

ตาราง 21 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางในการพัฒนาทักษะ
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
วัตถุประสงค์หลัก							
02 ครูผู้สอนมีการพัฒนา เตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล วิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลและ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล		5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 2.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ในการวิเคราะห์สภาพและความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล		4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
แนวทางพัฒนา							
2.1.1	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาศักยภาพในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.1.2	ครูผู้สอนส่งรายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคลต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ผลลัพธ์หลัก KR 2.2 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้		5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
แนวทางพัฒนา							
2.2.1	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาความรู้ ทักษะในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2.2	ครูผู้สอนส่งแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 2.3 ครูผู้สอนเข้ารับการนิเทศภายใน กำกับติดตาม หรือกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) การเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความตระหนักในการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้		5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แนวทางพัฒนา							
2.3.1	ครูผู้สอนรับการนิเทศภายใน กำกับติดตาม หรือ กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี ก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3.2	ครูผู้สอนนำเสนอผลการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นยอดีก่อนการจัดการเรียนรู้ โดย ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (PLC) ใน โรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 2.4 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและ ส่งเสริมการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้		5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
แนวทางพัฒนา							
2.4.1	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการ วิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัด ประเมินผล อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4.2	ครูผู้สอนนำเสนอผลการวิเคราะห์หลักสูตรและ มาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่าง น้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
ภาพรวมแนวทางการพัฒนา		4.94	0.14	มากที่สุด	4.94	0.14	มากที่สุด

จากตาราง 21 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมของความ เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.94$, S.D.=0.14) และภาพรวมของความเป็นไปได้ อยู่ ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.94$, S.D.=0.14) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก O2 คือ ครูผู้สอนมีการพัฒนาเตรียมตัวในการจัดการ เรียนรู้เป็นอย่างดีวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล วิเคราะห์หลักสูตรและ มาตรฐานการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 2.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการวิเคราะห์ ความต้องการของผู้เรียน อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ในการ วิเคราะห์สภาพและความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคลมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) เมื่อพิจารณาแนวทางการ พัฒนา พบว่าทุกแนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ประกอบด้วย 2 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาทักษะในการ วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) และ 2) ครูผู้สอนส่งรายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็น รายบุคคลต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง มีความเหมาะสมและความเป็น ไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45)

ผลลัพธ์หลัก KR 2.2 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วย สร้างความรู้ ทักษะในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและความเป็นไป ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่าทุก แนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย

2 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาคำรู้ ทักษะในการจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง มีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) และ 2) ครูผู้สอนส่งแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัล ต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 2.3 ครูผู้สอนเข้ารับการนิเทศภายใน กำกับติดตาม หรือ กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) การเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็น อย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความตระหนัก ในการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนาพบว่าทุกแนวทางการพัฒนา มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 2 แนวทาง การ พัฒนา ได้แก่ 1) ครูผู้สอนนำเสนอผลการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี ก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) และมີ ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.00) และ 2) ครูผู้สอนส่งแผนการ จัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.45) มีความเป็นไปได้ อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 2.4 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการวิเคราะห์ หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัด ประเมินผลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการวิเคราะห์ หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนาพบว่าทุกแนวทางการพัฒนา มีความเหมาะสมและความเป็น ไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 2 แนวทาง การ

พัฒนา ได้แก่ 1) ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) และ 2) ครูผู้สอนนำเสนอผลการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00)

ตาราง 22 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อการหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
วัตถุประสงค์หลัก							
03 ครูผู้สอนมีการพัฒนา และการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อช่วยสร้างความรู้ทักษะในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม		5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 3.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม		5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แนวทางพัฒนา							
3.1.1	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนา และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.1.2	ครูผู้สอนนำเสนอผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
แนวทางพัฒนา							
ผลลัพธ์หลัก KR 3.2 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม		5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2.1	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างปีการศึกษาละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2.2	ครูผู้สอนนำเสนอผลการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม		5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมของความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) และภาพรวมของความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก O3 คือ ครูผู้สอนมีการพัฒนา และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี ที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 3.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและ แพลตฟอร์มที่เหมาะสม มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่าทุกแนวทางการพัฒนามี ความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 2 แนวทางการ พัฒนา ได้แก่ 1) ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนา และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง มีความ เหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) และ 2) ครูผู้สอนนำเสนอผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่ เหมาะสม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 3.2 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด

การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่าทุกแนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย 2 แนวทางการพัฒนา ได้แก่ 1) ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00) และ 2) ครูผู้สอนนำเสนอผลการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00$, S.D.=0.00)

ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ

“...โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมแบบภาพรวมในการส่งเสริมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ ในครั้งเดียว โดยมีหัวข้อตามความต้องการจำเป็นต่าง ๆ ที่พัฒนา...”

“...โรงเรียนควรจัดการพัฒนาครูร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือ ศูนย์อำนวยการเครือข่ายฯ ในการส่งเสริมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตามความต้องการจำเป็นได้...”

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อกำหนดแนวทางในการทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

1.2 ครูผู้สอนส่งสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้จริง รวมถึงสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต่อผู้บริหารโรงเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง

1.3 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม อย่างน้อย ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

1.4 ครูผู้สอนนำเสนอผลการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2. แนวทางการพัฒนาทักษะการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ด้านการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

2.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

2.2 ครูผู้สอนส่งรายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคลต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง

2.3 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาความรู้ ทักษะในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

2.4 ครูผู้สอนส่งแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2.5 ครูผู้สอนนำเสนอผลการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี ก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2.6 ครูผู้สอนส่งแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2.7 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

2.8 ครูผู้สอนนำเสนอผลการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

3. แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

3.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนา และการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

3.2 ครูผู้สอนนำเสนอผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

3.3 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

3.2 ครูผู้สอนนำเสนอผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 278 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยัน และค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ได้ผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังนี้

1. องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การมีคุณธรรม จริยธรรม การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.1 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การมีคุณธรรม จริยธรรม การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตามลำดับ

2.2 ผลการศึกษาสภาพที่ควรจะเป็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การมีคุณธรรม จริยธรรม การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตามลำดับ

3. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศกนนคร เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) เท่ากับ 0.333 โดยด้านที่มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.371$) การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.352$) และการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.349$) ตามลำดับ

4. แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศกนนคร เขต 1 ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยมี 16 แนวทางในการพัฒนา รายละเอียด ดังนี้

4.1 แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 แนวทางการพัฒนา โดยภาพรวมของความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.97$, S.D.=0.06) และภาพรวมของความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.94$, S.D.=0.13)

4.2 แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 8 แนวทางการพัฒนา โดยภาพรวมของความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

($\square\square=4.94$, S.D.=0.14) และภาพรวมของความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\square\square=4.94$, S.D.=0.14)

4.3 แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 แนวทางการพัฒนา โดยภาพรวมของความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\square\square=5.00$, S.D. =0.00) และภาพรวมของความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\square\square = 5.00$, S.D. = 0.00)

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ามี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) การมีคุณธรรม จริยธรรม 4) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ 5) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบที่กล่าวมาข้างต้นเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้วยการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ไม่จำเป็นที่จะต้องอยู่ในห้องเรียน สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา สะดวก รวดเร็ว และเหมาะกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ตั้งแต่การปรับหลักสูตร วิธีการสอน นวัตกรรมที่ประยุกต์ใช้ได้จริงในการส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปวงนิฐฐา มาเขต (2565) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่ครูมีบทบาทในการเป็นผู้อำนวยความสะดวก ชี้แนะแนวทางให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ครูยุคนี้จึงมีประสบการณ์การจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ การจัดการเรียนรู้ผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ตและสื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยี มีทักษะการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ คัดเลือกเนื้อหา

ความรู้ที่ทันสมัย เหมาะสม เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ และธานินทร์ อินทวิเศษ และคณะ (2562) กล่าวถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในผู้เรียนแต่ละบุคคล ปัจจัยที่สำคัญที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความชอบ ความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป ลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับเทคโนโลยีให้สามารถเรียนรู้และดำรงชีวิตอยู่ภายใต้สภาวะการณ์ปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้วิชัช วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2562) กล่าวว่า การเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สื่อออนไลน์ และอุปกรณ์ดิจิทัล เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เรียนรู้ได้มาก เรียนรู้ได้เร็วขึ้น เรียนรู้ได้ถูกต้องและชัดเจน เรียนรู้แล้วนำไปใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น แต่ใช้เวลาลดลง

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ ยังพบว่า มีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปุณณิสา เปงยาวงษ์ (2565) ได้ศึกษาพบว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การออกแบบการเรียนรู้ 2) การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง 3) การใช้สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และ 5) การสรุปหลังการจัดการเรียนรู้ และชานนท์ คำปิวทา (2565) ได้ศึกษาพบว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วยทักษะการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล 2) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล 3) การอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล เป็นโค้ชแนะแนวทางการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล 4) การชี้แนะทางการเรียนรู้บนโลกดิจิทัล มีส่วนร่วมกับผู้เรียนระหว่างการเรียนรู้ โดยใช้สื่อดิจิทัลเป็นตัวกลาง 5) การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และ 6) การสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล รวมทั้ง เก๋ ทองสอาด (2566) ได้ศึกษาพบว่า ทักษะในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนประถมศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการเป็นผู้แนะนำ 2) ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล 3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 4) ด้านการใช้สื่อ และเทคโนโลยีดิจิทัล 5) ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยแตกต่างกันในองค์ประกอบที่มีคุณธรรม จริยธรรม และองค์ประกอบการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาารายองค์ประกอบสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการศึกษานักวิจัย ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นความสามารถของครูผู้สอนในการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้ วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ วิเคราะห์ผู้เรียน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของสัทญญา แซ่มซ้อย (2558) ที่กล่าวว่า บทบาทครูจะต้องเป็นนักสร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ผู้เรียนไปในทางสร้างสรรค์ โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจผู้เรียนก่อนแล้วออกแบบคำถามหรือปัญหา รวมทั้งแนะนำกิจกรรม ที่จะนำเด็กไปสู่ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการออกแบบการเรียนรู้นี้อาจจะมีความแตกต่างหลากหลายกันออกไปเป็นรายบุคคล

ประกอบกับบุญญา เปงยาวงษ์ (2565) ได้กล่าวว่า การออกแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการเตรียมตัวของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบโดยวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ วิเคราะห์ผู้เรียน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 2 การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นความสามารถของครูในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง ผ่านกระบวนการ การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตั้งแต่กระบวนการคิด ค้นคว้าหาความรู้ จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย สอดคล้องกับแนวคิดของจิตติมา จันทะศิริ (2565) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลแห่งศตวรรษที่ 21 ผู้สอนต้องเปลี่ยนวิธีการสอนจากผู้บรรยายมาเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้นักเรียนใช้เป็นเครื่องมือไปเรียนรู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนจะคอยเสนอแนะเครื่องมือการเข้าถึงองค์ความรู้ผ่านวิธีการต่าง ๆ เทคโนโลยีที่เข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ นำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในห้องเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ และบุญญา เปงยาวงษ์ (2565) กล่าวว่า เป็นการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ผ่านกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยครูผู้สอนมีบทบาทเป็นโค้ชช่วยแนะและเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และชานนท์ คำปิวทา

(2565) กล่าวว่าสภาพการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเป็นความท้าทายใหม่ของครูที่ต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้ฝึกสอนไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ทำให้ครูจำเป็นต้องพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเพิ่มเติมขึ้นมา ประกอบกับพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียวร์ ยินดีสุข (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลางเป็นทักษะจำเป็นของครูในยุคดิจิทัลต้องมีเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้และพัฒนาเด็กในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

องค์ประกอบที่ 3 การมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นความสามารถของครูที่ต้องเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม ตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล สอดคล้องกับแนวคิดของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (2551) ได้กล่าวถึงการมีคุณธรรมและจริยธรรมไว้ว่า เด็กเป็นบุคคลที่ทรงคุณค่า จำเป็นต้องมีการปลูกฝังทั้งด้านความรู้ และคุณธรรม และจำเป็นต้องปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก จนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคมในอนาคต

องค์ประกอบที่ 4 การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นความสามารถของครูในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา การเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา โดยการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง แสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีวิจรรย์ญาณในการเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับแนวคิดของสุนันท์ ลิพาย (2562) ที่กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องมีทักษะการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพราะการสอนที่ใช้เทคโนโลยีมาเป็นกิจกรรมจะช่วยกระตุ้นความสนใจกับนักเรียน เช่น ออกแบบการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสอนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสนุกไปกับการเรียน และกระทรวงศึกษาธิการ (2557) กล่าวว่า ครูผู้สอนเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาต้องมีความรู้ ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งระบบปฏิบัติการ เครือข่าย และการใช้สื่อเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนของครูผู้สอน และการเรียนรู้ของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 5 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นความสามารถของครูที่มีวิสัยทัศน์ แสวงหาความรู้ใหม่ เข้าใจการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล เป็นแบบอย่างที่ดี มีทักษะในการทำงานเป็นทีม สามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับ

ผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2567) ที่กล่าวว่า บุคคลแห่งการเรียนรู้คือผู้ที่มีคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม และมิ่งขวัญ คงเจริญ (2564) กล่าวถึงผู้คนจะสามารถพัฒนาตนเองได้จำเป็นต้องมีการแสวงหาความรู้ผ่านการเรียนรู้อยู่เสมอ ถ้าในสังคมมีแหล่งเรียนรู้หรือแหล่งความรู้ รวมถึงมีการส่งเสริมการเรียนรู้ให้คนทุกเพศทุกวัยได้เรียนรู้อยู่ตลอดก็จะทำให้เกิดการพัฒนาของคนและความรู้ที่จะนำไปสู่การพัฒนาของสังคมด้วย

2. ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นดังนี้

2.1 ผลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การมีคุณธรรม จริยธรรม การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเพราะครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ส่วนใหญ่มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม และด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความสามารถของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่เห็นว่าครูมีความเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ที่ดีมาก ต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม ครูสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนพวัฒน์ เก็มกาแมน (2563) กล่าวว่าสภาพปัจจุบันการรู้ดิจิทัลของครูภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความต้องการจำเป็นของพัฒนาการรู้ดิจิทัลสำหรับครู ตามการจัดลำดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการใช้ ด้านการสร้างสรรค์ และด้านจริยธรรม การให้ความรู้ทางพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์และการใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย นอกจากนี้ด้านครูเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ เป็นความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ เข้าใจการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล มีทักษะในการทำงานเป็นทีม สามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้ เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21

ส่วนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของภานุมาศ เกษรสุริวงศ์ (2565) ที่พบว่า สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม ในการจัดการเรียนรู้ และวราพินทร์ ชาววิวัฒน์ (2565) ได้วิจัยพบว่า ทักษะมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล

2.2 ผลการศึกษาสภาพที่ควรจะเป็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกองค์ประกอบ โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การมีคุณธรรม จริยธรรม การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความคาดหวังต่อการมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ทั้งนี้อาจเพราะผู้บริหารโรงเรียน และครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ส่วนใหญ่ต้องการให้ครูโรงเรียนขยายโอกาสมีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการมีทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม และด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมองว่านักเรียนขยายโอกาสทางการศึกษากำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น หลายครั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่เกิดปัญหา เช่น การมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ขาดความรักและความอบอุ่น มีความกดดันความคาดหวังทางการเรียน การไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน การแบ่งพวก การกลั่นแกล้งกัน การเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย อารมณ์ และปัญหา ยาเสพติด เป็นต้น จึงต้องการเห็นครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เน้นหนักในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน สามารถอบรมพัฒนาให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ป้องกันปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นได้ นอกจากนี้สังคมปัจจุบันก้าวเข้าสู่สังคมยุคใหม่ที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับอาชีพครู ครูมีงานอื่น ๆ ต้องทำงานแบบเร่งรีบ ในขณะที่ค่าครองชีพสูงขึ้น ครูมีหนี้สินมากขึ้น การคลุกคลีกับเทคโนโลยีมากกว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ครูรุ่นใหม่ก็สร้างรูปแบบการสอนสมัยใหม่ที่เข้ากับยุคสมัย การสร้างความมั่นคงให้กับตนเอง ครูแสวงหาอาชีพเสริม สังคมมองคุณค่าความเป็นครูเปลี่ยนไป ครูทำงานอย่างมีความสุข บางคนคิดแค่ทำให้ผ่าน ๆ ไปในแต่ละวัน ขาดความเอาใจใส่นักเรียน เห็นได้ชัดจากสถิติเด็กไทยจำนวนมากที่ยังอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ใน

วัยที่ควรจะต้องมีความรู้มากกว่านี้ จึงถือเป็นปัญหาสำคัญที่อยากให้ครูทุกคนต้องช่วยกันแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับภณิดา มาประเสริฐ และดวงเดือน พินสุวรรณ (2565) ให้ความสำคัญของการมีคุณธรรม จริยธรรมไว้ว่า คุณธรรม จริยธรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ประจำวัน การมีคุณธรรมจริยธรรมช่วยให้ครูมีการดำรงชีวิตที่ดีทั้งการมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตที่ดี และมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพ ครูที่มีคุณธรรม จริยธรรม จะได้รับการเคารพจากศิษย์ได้รับการยอมรับจากผู้ปกครอง ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ผลการศึกษาของนวัตพันธ์ แก้มกาแมน (2563) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็นของพัฒนาการรู้ดิจิทัลสำหรับครู ตามการจัดลำดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการใช้ ด้านการสร้างสรรค์ และด้านจริยธรรมด้วย

3. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) เท่ากับ 0.333 โดยด้านที่มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวม ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.371$) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.352$) และด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($PNI_{modified}=0.349$) ตามลำดับ ซึ่งจะได้อภิปรายผล ดังนี้

3.1 ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดและมีความจำเป็นในการพัฒนา สอดคล้องกับภานุมาศ เกษรสุริวงศ์ (2565) กล่าวว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูผู้สอนเป็นหัวใจของการพัฒนา ครูผู้สอนเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่ผู้เรียนและเยาวชนจำเป็นต้องมีความรู้ และมีทักษะทางดิจิทัล ทั้งระบบปฏิบัติการเครือข่าย และการใช้สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาเป็นการขยายขอบเขตการเรียนรู้ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้อย่างสูงสุด ซึ่งสุนันท์ สีพาย (2562) กล่าวว่าครูผู้สอนต้องมีทักษะการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพราะการสอนที่ใช้เทคโนโลยีมาเป็นกิจกรรมจะช่วยกระตุ้นความสนใจกับนักเรียน เช่น ออกแบบการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการสอนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสนุกไปกับการ

เรียน ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการ (2557) กล่าวว่าในการพัฒนาครูสู่มืออาชีพโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สร้างเครือข่ายในการเรียนรู้และพัฒนางาน นวัตกรรมการเรียนการสอน เทคโนโลยีดิจิทัล ในระดับสถานศึกษา กลุ่มของสถานศึกษา เขตพื้นที่และระดับประเทศ ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนสู่ศตวรรษ ที่ 21 ผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสืบค้นข้อมูล สังเคราะห์ จัดทำรายงาน ให้ข้อเสนอแนะผลงาน และผลการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

3.2 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นรองลงมา และมีความจำเป็นในการพัฒนา สอดคล้องกับบุญญา เป่งยารวงษ์ (2565) ที่กล่าวว่าความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู ในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมพบว่า ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากที่สุด และวราพินท์ ชาววิวัฒน์ (2565) กล่าวว่าทักษะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือทักษะการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล นอกจากนี้ เก่ง ทองสะอาด (2566) พบว่า ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของทักษะในการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครู ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แนวดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการออกแบบการเรียนรู้ดิจิทัลเป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการพัฒนาที่เน้นการสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้ออนไลน์ที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียน โดยผสมผสานความเข้าใจใน หลักการพื้นฐานของการออกแบบการเรียนการสอน ร่วมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้ เรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาเรียนรู้ได้ รวดเร็ว และเรียนรู้ได้มากขึ้น

3.3 ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น รองลงมาและมีความจำเป็นในการพัฒนา สอดคล้องกับภานุมาศ เกษรสุริวงศ์ (2565) ที่พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรม/สัมมนา/ประชุม เชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ให้กับครู และวราพินท์ ชาววิวัฒน์ (2565) กล่าวว่า ควรสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้กับครูส่งเสริมให้ เกิดการทำงานในรูปแบบดิจิทัลในสถานศึกษา ให้ครูนำความรู้และทักษะดิจิทัลไปใช้ในการ ปฏิบัติงานและการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล ครูควรมีบทบาทในการเป็นผู้อำนวยการความสะดวก ชี้แนะแนวทางให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ เป็นผู้ร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน ครูในยุคนี้จึงต้องมีส่วนร่วมในการ

จัดการเรียนรู้แบบใหม่โดยจัดการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสื่อเทคโนโลยี มีทักษะการสอน สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) การมีคุณธรรม จริยธรรม 4) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ 5) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดังนั้น หน่วยงานต้นสังกัดและผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นกรอบในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีความสนใจสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดังนั้น ควรศึกษาและพัฒนาโดยนำแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาส

ทางการศึกษาที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ไปใช้ในการทำวิจัย เพื่อให้ได้รูปแบบการฝึกอบรม
พัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูด้วยวิธีวิจัย

ต่าง ๆ เช่น การพัฒนากลยุทธ์ การศึกษาตัวบ่งชี้ หรือการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ
เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
ที่มีความเหมาะสมกับบริบทในแต่ละพื้นที่ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษมา แสนอ่อน. (2562). การประเมินความต้องการจำเป็นการบริหารงบประมาณของ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขตตรวจราชการที่ 1. ปทุมธานี :
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). แนวทางการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุมการเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เก๋ ทองสะอาด. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการส่งเสริมความสามารถใน
การจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ก่องเกียรติ รักษ์ธรรม. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเอง
ของอาจารย์มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กรมวิชาการ. (2541). กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้น
ความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย . กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- จารินี อิ่มด้วง. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นและการพัฒนาระบบประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 3.
ดุสิตนิพนธ์ ปร.ด. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิราภรณ์ ชาริบุตร, วานิช ประเสริฐพร,และชัยยุทธ ศิริสุทธิ. (2566). การพัฒนา
โปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำครูด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสังคมศาสตร์
และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 7(66), 272–281.
- จิณณวัตร ปะโคทั้ง. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ.
อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ชยาگانต์ เรืองสุวรรณ, วัลลภา อาวีรัตน์, และเสาวณี สิริสุขศิลป์. (2564) *ความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 9(36), 29–38.
- ชลาลิ ไชยชมภู. (2557). *การประเมินความต้องการจำเป็นในกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ชานนท์ คำปิตา.. (2565). *รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฐานิตา ลีม่วงค์ และยุพาภรณ์ แสงฤทธิ์. (2562) *ห้องเรียนกลับด้าน: การเรียนรู้แนวใหม่สำหรับศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills)* Mahidol R2R e-Journal, 6(2), 9–17.
- ฐิตินันท์ ดาวศรี, พรนภา ทิพย์กองลาด, พีรพล เข้มผง, สมเชาว์ ดับไศรก, สุทธิดา เพ่งพิศ, วรวัฒน์ วิศรุตไพศาล และจันทร์คม ภูติธริวัฒน์. (2564). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21*. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 11(1), 59–74.
- ฐิติมา จันทะศิริ. (2565). *การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในยุคดิจิทัล Online Instructional Management In the Digital Era*. Journal of Modern Learning Development, (10), 349–363.
- ณภัสส์ณัฐ คงคารัตน์. (2560). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการจัดทดสอบวัดมาตรฐานความรู้ภาษาอังกฤษ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐธิดา ญบุญเพชร. (2562). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนครราชสีมา*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ดาวเรือง เชียงหลิว (2559) *การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี* มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2561). ครูพันธุ์ C (C-Teachers.).
<http://sornorinno.blogspot.com/2010/09/>
- ไทยวินเนอร์. (2564). OKR คืออะไร? และทำไมบริษัทระดับโลกถึงต้องสนใจ. ออนไลน์.
<http://thaiwinner.com/about-okr/>
- ทรงสิริ วิชิรานนท์. (2559). กลยุทธ์ความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะ
 ศิลปะศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- เทือน ทองแก้ว (2563) การออกแบบการศึกษาในชีวิตวิถีใหม่ (Design- Based New
 Normal): ผลกระทบจากการแพร่ระบาด COVID-19. ครูสภาวิทยากร.
 1(2), 1-10.
- ธานี นทรวิเศษ, ธนวัฒน์ พูลเชตนคร, ธนวัฒน์ เจริญญา, นิตยา นาคอินทร,
 Agbii, A. และ ภาสกร เรืองรอง. (2562). เทคโนโลยีและนวัตกรรมกับการ
 จัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล. Veridian E-Journal, Sillpakorn University,
 Humanities, Social Sciences and arts. 12(6), 478-494.
- ธิดาวัตร ฐัญญู, ธิษฐา แสนโคตร, สุพมาลย์ อินทเสวก และ กุสุมา สิงห์ทองเศษ. (2567).
 การศึกษาไทยในยุคดิจิทัล. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 21(1) 3-15.
- ธิดิมา พงศ์นวลเลิศปัญญา. (2553). บุคคลแห่งการเรียนรู้. ปัตตานี: เอสที พรินเตอร์.
- ธีรภัทร วรคำ. (2565). แนวทางการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้โดยใช้การรู้
 ดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม
 เขต 1 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีรวัฒน์ ศรีวรกุล (2565) การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนานิยของนักเรียน
 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3.
 วิทยานิพนธ์ ศ.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นพวัฒน์ เก็มกาแมน. (2563). แนวทางการพัฒนาเรื่อง การรับรู้ดิจิทัลสำหรับครู
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
 ปทุมธานี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

- นาอิมะห์ ปือราเฮง. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,
นกดล ร่มโพธิ์. (2561). OKRs กับการบริหารโรงเรียน. ออนไลน์.
<http://storylog.co/category/knowledge>.
- _____. (2563). แนวทางและวิธีการกำหนดเป้าหมายและผลลัพธ์สู่ความสำเร็จ
อย่างยั่งยืนด้วย Objectives and Key Results (OKRs). ออนไลน์.
<http://tsri.or.th/th/news/content/455-OKRs>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญญา ปะยาวัณ. (2565). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู
ในศตวรรษที่ 21 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญณัฐ มาเชค (2565). การบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล.
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา
- ฝ่ายวาริ ประภาสวัต. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาความ
สามารถของผู้ดูแลเด็กด้านการประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
ปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระครูสุตวรธรรมกิจ และพระมหาพงศ์ทราทิพย์ สุธีโร (2563) การพัฒนาครูไทยสู่
ศตวรรษที่ 21. วารสารสาเกตปริทรรศน์. 5(2), 19–30.
- พิชญ์พี สบายเชื้อ. (2561). OKR คืออะไร? เข้าใจวิธีตั้งเป้าหมายแบบ Google. ออนไลน์.
<http://www.prachachat.net/csr-hr/news-209471>.
- พิชามญช์ อินตะโม. (2565). รายงานผลการพิจารณาแบบสรุปผลการพัฒนาความรู้ ของ
ข้าราชการรอบที่ 1/2565 เรื่อง OKRs เครื่องมือวางแผนเป้าหมายองค์กรยุคใหม่.
กองสำรวจดินและวิจัยทรัพยากรดิน.
- พิมพ์นุช เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2562). ทักษะ 7C ของครู 4.0 (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์พัชรินทร์ พุฒวัฒนะ (2564) การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการฟังและการอ่านภาษาจีน
โดยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ใบงานเชิงปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โรงเรียนราชวัตรวิทยา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 16(2), 83–92.

พจนานุกรมลองแมน (2003) *Longman Dictionary of Contemporary English 2003*,
Pearson Education, Limited in English.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2559). *การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)*.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.

ภณิดา มาประเสริฐ และดวงเดือน พินสุวรรณ์. (2565). หน่วยที่ 14 คุณธรรมจริยธรรม
สำหรับครู. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยโขทัยธรรมมาธิราช.

มิ่งขวัญ คงเจริญ. (2564). *การพัฒนาารูปแบบการเสริมสร้างพลังอำนาจชุมชนเพื่อ
เสริมสร้างจิตสำนึกของความเป็นพลเมืองดีในวิถีชีวิตประชาธิปไตย*.

วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ: 18(2), 134-149.

เมทาวี วันดีรัตน์, ภาณุพงศ์ บุญรมย์, และพงษ์ธร สิงห์พันธ์. (2568). *สภาพการจัดการ
เรียนรู้ของครูยุคดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3*. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์ (10)1.

ยุภาลัย มะลิซ้อน (2563). *การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุกใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม
เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญา กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*
*เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธี
มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

วราพินทร์ ชาววิวัฒน์ (2565) *แนวทางการส่งเสริมทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2*. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม.
พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วันเพ็ญ พุทธานนท์ (2563) *New Normal การศึกษาไทยกับ 4 รูปแบบใหม่การเรียนรู้
ออนไลน์*. <https://www.thebangkokinsight.com/367124/>

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล. (2564). *การเรียนรู้ออนไลน์เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม:
Online Learning to Create Innovation*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ

_____. (2563). *การออกแบบการเรียนรู้ใน New Normal*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

- วิชุดา เนตรสูงเนิน. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้
ปัญหาเป็นฐานของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วิลาวุธ พงษ์พรพงศ์. (2560). การศึกษาความต้องการบัณฑิตสารสนเทศศาสตร์ใน
ศตวรรษที่ 21. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 36(5), 151-160.
- วีรียา ภูถาวร. (2564). พัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างคุณลักษณะครูผู้นำในการจัดการ
เรียนรู้ยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ศศิวิมล ม่วงกล้า. (2562). การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านความสามารถทางดิจิทัล
ของครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี. ศษ.ม. ปทุมธานี :
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม. (2551). รายงานประจำปี 2551.
กรุงเทพฯ : ศูนย์คุณธรรม.
- สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ. (2564). รายงาน
การพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ปี
2564: การฟื้นตัวจากวิกฤตโควิด-19 สู่ความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคม.
กรุงเทพฯ: פריתเอเปิ้ล.
- สะอาด ภูนาสรณ์, พระมหาวิริยทูต กุศลจิตโต (คำโลกเชือก), กิตติยานนท์ วรรณวงศ์,
และสุรศักดิ์ อุดมเมืองเพีย (2565). การพัฒนาความเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
ในศตวรรษที่ 21. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์ (7)1. 1005-1016.
- สัญญา เคนาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2560). กรอบแนวคิดการศึกษา การ
วางแผนและการบริหารแผน. วารสารวิชาการแพรวกาฟ้าสินธุ์. 4(2), 389-411.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2558). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี: การนำเทคโนโลยี
ห้องเรียนและมาตรฐานโรงเรียนในศตวรรษ และโรงเรียนในศตวรรษที่ 21.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 16(4), 216-224

- สุนันท์ สีสาย. (2562). การศึกษาคุณลักษณะของครูที่ดีในศตวรรษที่ 21 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 13(2), 246-263.
- สุปรีดา โกษาแสง, กฤษดา ผ่องพิทยา, สมชาย เทพแสง (2565) เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหารสถานศึกษาในยุค Digital Transformation. วารสารบริหารการศึกษา มศว. 19(37), 242-250.
- สุปรียา ไตรระยะชั้น และรชฏ สุวรรณกัญ (2565). สภาพปัญหาและแนวทางจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. วารสาร มจร. อุบลปริทรรศน์. 7(3), 931-944.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2562). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล (2561) แนวทางการจัดศึกษาตลอดชีวิตเพื่อขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ในบริบทสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สมภัสสร บัวรอด. (2559). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยใช้การประเมินแบบเสริมพลังอำนาจ. คุรุศาสตร์ดุสิตดุสิตบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมภัสสร บัวรอด และกรรทอง พิพิชิตพงษ์. (2560). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาวิชาชีพครูตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยง โรงเรียนร่วมพัฒนาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. (2568) แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2568. สกลนคร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566 – 2570) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561–2580*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อ่องจิต เมธยะประภาส. (2560). *E-Teacher คุณลักษณะของครูและนักเรียนในศตวรรษที่ 21*. <http://www.slideplayer.mcu.ac.th/>.
- เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2555). *เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ*. วัดและประเมินผล มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 17(1).
- Agostino Sorbara. (2024). *Teachers and digital skills*. Journal of Research & Method in Education. 14,(4) 52–55.
- Barbier, Edward. (1997). The concept of sustainable economic development. www.researchgate.net.
- Carter V. Good. 1973) *Wörterbuch, Education -- Dictionaries, Éducation – Dictionnairesanglais, Education, Pedagogiek, Engels, Erziehung, Pädagogik, Wörterbuch, Education -- dictionary* Publisher New York : McGraw–Hill.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing (5th ed.)*. New York: Harper Colline Puldishers.
- HREX asia, (2564). *OKR ทุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวไกล*. ออนไลน์. <http://th.hrnote.asia/orgdevelopment/190607-okr-objective-key-results/>.
- jobsdb. (2024). *เจาะลึก! OKR คืออะไร ทำไมบริษัทชั้นนำทั่วโลกถึงนิยมนำมาใช้*. <https://th.jobsdb.com/th/career-advice/article/what-is-okr>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *educational and Psychological Measure ment*, 30(3),607 – 610.
- Kukulska–Hulme, A., & Traxler, J. (2013). *Design Principles for Mobile Learning*. In H. Beetham & R. Sharpe (Eds). *Rethinking Pedagogy for a Digital Age* (2nd ed.) London, United Kingdom: Routledge.
- Wodtke. C. (2016). *Introduction to OKRs*. CA: O'Reilly Media Inc.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายสุนทร หนูอินทร์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนนายอวัฒนา
วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
3. ดร.ชัยวัฒน์ วาทะวัฒนะ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสกลนคร
วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. นางสาวรัตน์ ไชยตันเทือก ตำแหน่งครูโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร
วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. นางจันทร์ทิมา ศรีทุมมา ตำแหน่งครูโรงเรียนนายอวัฒนา
วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายสรายุทธ พาเสนห์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเชิงชุม
ราษฎร์นุกูล วิทยฐานะผู้อำนวยการ
ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
3. นายวุฒิศักดิ์ บุญยืน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนจันทน
ราษฎร์สามัคคีบำรุง วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. นางสาววารุณีย์ กุลธรวิโรจน์ ตำแหน่งครูโรงเรียนอนุบาลสกลนคร
วิทยฐานะ ครูเชี่ยวชาญ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. นายนิพนธ์ ไชยบุตร ตำแหน่งครูโรงเรียนบ้านดอนหมูปือศรีศรี
ชุมชนพัฒนา วิทยฐานะครู
ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมของแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า ตำแหน่ง อาจารย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายนิพนธ์ ประมาชิต ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนธาตุนาเวงวิทยา
วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
3. นายสิทธิพร สิมลา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนนาอ้อยคำสะอาด
วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. นางสาวโสภิตา คำเถื่อน ตำแหน่ง ครูโรงเรียนบ้านกกส้มโฮง
วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
5. นางสาวอังคณา พารา ตำแหน่ง ครูโรงเรียนนายอวัฒนา
วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๐๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโดย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟื่องสวัสดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์พชญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๕.๖.๖๘
๑ พ.ค. ๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์พชญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นายสุนทร หนูอินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์พญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์พญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

50/105

Chesirun (พิมพ์พญา)
อ. น. น. น. น. น.
๖๔๗.๑.๖๔๕๗

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน ดร.ชัยวัฒน์ วาตะวัฒนะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

- จารณ

- อนุเคราะห์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๑

โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร
เลขรับ ๕๕๐
วันที่ ๕ ก.ย. ๖๕
เวลา ๐๙:๐๐ น.

๒๓.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นางสาวรัตน์ ไชยต้นเทือก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์พญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๓๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุญาตเคราะห้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

เรียน ผอ.โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร

ผอ.โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร

ผอ.โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร

อ.จ.ป.ก.อ.

☒ เพื่อทราบ

☐ เพื่อดำเนินการ

☐ เห็นควรมอบ

๑/๐๙/๖๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์พญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

(นางเสาวจิต ไข่มุกข์)

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๖๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นางจันทิมา ศรีทุมมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ขำ บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ขำ บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

18
(นางจันทิมา ศรีทุมมา)

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติขอเป็นผู้ใช้วิชาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสราวุธ พาเสนห์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๒๘๘๕ ๘๔๓๔

๑๗๖

ศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวุฒิสักดิ์ บุญยสิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชฎา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชฎา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวรุณีย์ กุศลวิโรจน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๐๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายนิพนธ์ ไชยบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายนิพนธ์ ประมาชิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๓๓๓๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายสิทธิพร ลิ้มลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชฎา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๓๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็น นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและ ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธาน ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนาการประเมิน ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๑๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๑๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชฎา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๒๘๔ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางสาวโสภิตรา คำเดือน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็น นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและ ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธาน ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการประเมิน ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเป็นวิทยุคุณวุฒิสอนแนวทางพัฒนา

เรียน นางสาวอังคณา พารา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ภา บุญรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขออนุญาตให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสอนแนวทางพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ภา บุญรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือนักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลโคกศรีสุพรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือนักศึกษา

ด้วย นางสาวพิมพ์พญา บุญรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือนักศึกษา เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องมือนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์พญา บุญรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวพิมพ์ขงา บุญยรัตน์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวพิมพ์ขงา บุญยรัตน์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๘๕ ๘๔๓๔

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
 ชื่อเรื่องงานวิจัย การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้
 ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1

ข้อมูลผู้วิจัย

นางสาวพิมพ์ชฎา บุญรัตน์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 062-185-8434

e-mail: Pimchadabu@gmail.com

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร. อภิสิทธิ์ สมศรีสุข ประธานที่ปรึกษา

รศ. ดร. วันเพ็ญ นันทะศรี กรรมการที่ปรึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม 4) ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ 5) ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหากไม่เห็นด้วย กรุณาให้ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในช่องว่างที่กำหนดให้ ซึ่งตอนที่ 2 ได้กำหนดเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบ มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง องค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง องค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง องค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง องค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง องค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ท่านได้พิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา
- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ ครู

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาโท
- ☐ ปริญญาเอก
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ 5-10 ปี
- ☐ 11-15 ปี
- ☐ 16-20 ปี
- ☐ 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา : ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของครูที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะและความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาสาระกิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	1. ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครูในการพัฒนา การเตรียมตัวของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ วิเคราะห์ผู้เรียน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ						
1.1	ครูผู้สอนมีการพัฒนา มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้						
1.2	ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และชุมชน						
1.3	ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล						
1.4	ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล						
1.5	ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล						
1.6	ครูผู้สอนเตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย อย่างเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และผู้เรียน						
1.7	ครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นรายกลุ่มและรายบุคคล						
1.8	ครูผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เครื่องมือวัดผลประเมินผล การเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ						

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	2. ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึงความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง ผ่านกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตั้งแต่กระบวนการคิด ค้นคว้าหาความรู้ จนเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย						
2.1	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน						
2.2	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล						
2.3	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง						
2.4	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม						
2.5	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม						

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	3. ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง ความสามารถของครูที่ต้องเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ ผู้เรียน และสังคมสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมระหว่าง ดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล						
3.1	ครูผู้สอนมีความเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม ให้ความยุติธรรมและไม่ ลำเอียงต่อผู้เรียน						
3.2	ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ ผู้เรียน และสังคม ให้เกียรติและเคารพความ คิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล						
3.3	ครูผู้สอนสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และ ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบระหว่างการดำเนิน กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล						
3.4	ครูผู้สอนปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความ ปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมในระหว่างจัด กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล						
3.5	ครูผู้สอนให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นของ เพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล						

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	4. ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครูในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา การเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา โดยการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง แสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีวิจยารณญาณในการเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล						
4.1	ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม						
4.2	ครูผู้สอนเลือกใช้สื่อและนวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัล ที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้						
4.3	ครูผู้สอนมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
4.4	ครูผู้สอนแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนา						
4.5	ครูผู้สอนมีวิจยารณญาณในการเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัยและทันสมัย						

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	5. ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของครูที่มีวิสัยทัศน์ แสวงหาความรู้ใหม่ เข้าใจการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลเป็นแบบอย่างที่ดี มีทักษะในการทำงานเป็นทีม สามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม						
5.1	ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ในพัฒนางาน การพัฒนาตนเองและการพัฒนาผู้เรียน						
5.2	ครูผู้สอนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคดิจิทัล						
5.3	ครูผู้สอนแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อพัฒนาตนเองให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล						
5.4	ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เพื่อร่วมมงานและผู้ปกครองด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้						
5.5	ครูผู้สอนมีทักษะในการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสารและสร้างความร่วมมือในการทำงาน						
5.6	ครูผู้สอนสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม						
5.7	ครูเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพร้อมปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของ
องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา

ขอขอบคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์
นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์
นักศึกษาลัทธิสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนา

ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ชื่อเรื่องงานวิจัย การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ข้อมูลผู้วิจัย

นางสาวพิมพ์ชญา บุญรัตน์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 062-185-8434

e-mail: Pimchadabu@gmail.com

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร. อภิสิทธิ์ สมศรีสุข ประธานที่ปรึกษา

รศ. ดร. วันเพ็ญ นันทะศรี กรรมการที่ปรึกษา

คำชี้แจง

แบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากลนคร เขต 1 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม 4) ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ 5) ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหากไม่เห็นด้วย กรุณาให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในช่องว่างที่กำหนดให้ ซึ่งตอนที่ 2 ได้กำหนดเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบ มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นในประเด็นนั้น อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นในประเด็นนั้น อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นในประเด็นนั้น อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นในประเด็นนั้น อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นในประเด็นนั้น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ท่านได้พิจารณาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ตำแหน่ง

- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ ครู

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ ปริญญาโท
- ☐ ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ 01-10 ปี
- ☐ 11-20 ปี
- ☐ 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา : ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยาย

โอกาสทางการศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของครูที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะและความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาสาระกิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

[illegible]

[illegible]

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของ
ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ขอพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์
นางสาวพิมพ์ชฎา บุญรัตน์
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

**แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมของแนวทางในการพัฒนา
ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา**

ชื่อเรื่องงานวิจัย การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ข้อมูลผู้วิจัย นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร. อภิลิทธิ์ สมศรีสุข ประธานที่ปรึกษา

รศ. ดร. วันเพ็ญ นันทะศรี กรรมการที่ปรึกษา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของแนวทางในการพัฒนา
ทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด
2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการ
เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาพิจารณาประเมินความเหมาะสมของ
แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบพระคุณ
ท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 062-185-8434

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา
- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ ครู

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาโท
- ☐ ปริญญาเอก
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ 5-10 ปี
- ☐ 11-15 ปี
- ☐ 16-20 ปี
- ☐ 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมของแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ต้องได้รับการพัฒนาประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่

ลำดับที่ 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ได้แก่

1.1 ครูผู้สอนมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม

ลำดับที่ 2 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ได้แก่

2.1 ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล

2.2 ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

2.3 ครูผู้สอนมีการพัฒนา มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้

2.4 ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

ลำดับที่ 3 ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ได้แก่

3.1 ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม

3.2 ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ตามความคิดเห็นของท่าน หากท่านมีข้อเสนอแนะกรุณาเขียนลงในข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ **มากที่สุด**

4 หมายถึง แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ **มาก**

3 หมายถึง แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ

ปานกลาง

2 หมายถึง แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ **น้อย**

1 หมายถึง แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับ

น้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เข้ารับการพัฒนาทักษะในการปลูกฝัง ให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความ ปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรม ดิจิทัลในระหว่างจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลอย่างน้อยภาค เรียนการศึกษาละ 1 ครั้ง		✓				✓				

คำอธิบายคำตอบข้อ 0 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น ดังนี้

- ความเหมาะสม “ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเข้ารับการพัฒนา
ทักษะในการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมดิจิทัล
ในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลอย่างน้อยภาคเรียนการศึกษาละ 1 ครั้ง”
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ **มาก**

- ความเป็นไปได้ “ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเข้ารับการพัฒนาทักษะ
ในการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมดิจิทัลใน
ระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลอย่างน้อยภาคเรียนการศึกษาละ 1 ครั้ง”
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ **มากที่สุด**

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
วัตถุประสงค์หลัก											
O1 ครูผู้สอนมีการพัฒนา และการส่งเสริมการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม เพื่อให้มีความรู้ ทักษะในการประดิษฐ์ การพัฒนาสื่อ และใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม											
ผลลัพธ์หลัก											
KR 1.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อสร้าง ความรู้ ทักษะการประดิษฐ์ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้											
1.	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนา สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง										
2.	ครูผู้สอนส่งสิ่งประดิษฐ์ที่นำไปใช้จริง รวมถึงสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ ต่อผู้บริหารโรงเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง										
ผลลัพธ์หลัก											
KR 1.2 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อสร้างความรู้ ทักษะการใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้											

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง										
2.	ครูผู้สอนนำเสนอผลการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่ว เหมาะสม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง										
วัตถุประสงค์หลัก O2 ครูผู้สอนมีการพัฒนา เตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล วิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลและ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล											
ผลลัพธ์หลัก KR 2.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ในการวิเคราะห์สภาพและความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล											
1.	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาศักยภาพในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง										
2.	ครูผู้สอนส่งรายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล ต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง										

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ผลลัพธ์หลัก											
KR 2.2 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้											
1.	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาคความรู้ ทักษะในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง										
2.	ครูผู้สอนส่งแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ต่อผู้บริหารโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง										
ผลลัพธ์หลัก											
KR 2.3 ครูผู้สอนเข้ารับการนิเทศภายใน กำกับติดตาม หรือกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) การเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความตระหนักในการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้											
1.	ครูผู้สอนรับการนิเทศภายใน กำกับติดตาม หรือกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง										
2.	ครูผู้สอนนำเสนอผลการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง										

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ผลลัพธ์หลัก											
KR 2.4 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้											
1.	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง										
2.	ครูผู้สอนนำเสนอผลการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง										
วัตถุประสงค์หลัก											
O3 ครูผู้สอนมีการพัฒนา และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม											
ผลลัพธ์หลัก											
KR 3.1 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม											

ข้อ	แนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนา และการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง										
2.	ครูผู้สอนนำเสนอผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง										
ผลลัพธ์หลัก KR 3.2 ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อช่วยสร้างความรู้ ทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม											
1.	ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างปีการศึกษาละ 1 ครั้ง										
2.	ครูผู้สอนนำเสนอผลการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง										

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์

นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ค

ผลการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 23 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ที่	รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	อำนาจจำแนก		
		1	2	3	4	5		สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น	แปลผล
ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล										
1	ครูผู้สอนมีการพัฒนา มีการเตรียมตัวในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดีก่อนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.66	.90	ใช้ได้
2	ครูผู้สอนวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน	+1	+1	0	+1	+1	0.8	.66	.90	ใช้ได้
3	ครูผู้สอนทำการวิเคราะห์หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.71	.43	ใช้ได้
4	ครูผู้สอนวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.49	.90	ใช้ได้
5	ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.86	.90	ใช้ได้
6	ครูผู้สอนเตรียมสื่อ อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย หลากอย่างเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.65	.80	ใช้ได้
7	ครูผู้สอนออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.48	.70	ใช้ได้
8	ครูผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เครื่องมือวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์ของการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.57	.80	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล										
9	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.8	.57	.80	ใช้ได้

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	อำนาจจำแนก		
		1	2	3	4	5		สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น	แปลผล
10	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.66	.90	ใช้ได้
11	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.67	.90	ใช้ได้
12	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลทางดิจิทัล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.66	.90	ใช้ได้
13	ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและแพลตฟอร์มที่เหมาะสม	+1	0	+1	+1	+1	0.8	.44	.70	ใช้ได้
ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม										
14	ครูผู้สอนมีความเข้มแข็งในจรรยาบรรณคุณธรรม จริยธรรม ให้ความยุติธรรมและไม่ลำเอียงต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.45	.34	ใช้ได้
15	ครูผู้สอนปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม ให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.36	.34	ใช้ได้
16	ครูผู้สอนสามารถตั้งกฎหรือข้อตกลงกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ระหว่างการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.41	.34	ใช้ได้
17	ครูผู้สอนปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยทางข้อมูลและจริยธรรมดิจิทัลในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.31	.34	ใช้ได้

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	อำนาจจำแนก		
		1	2	3	4	5		สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น	แปลผล
18	ครูผู้สอนให้เกียรติและเคารพความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานในสภาพแวดล้อมดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.36	.46	ใช้ได้
ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล										
19	ครูผู้สอนใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คล่องแคล่วเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.49	.47	ใช้ได้
20	ครูผู้สอนเลือกใช้สื่อและนวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.49	.69	ใช้ได้
21	ครูผู้สอนมีการประดิษฐ์สิ่งใหม่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง รวมถึงการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.31	.69	ใช้ได้
22	ครูผู้สอนแสวงหาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนา	+1	+1	+1	0	+1	0.8	.54	.80	ใช้ได้
23	ครูผู้สอนมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลเป็นรายกลุ่มและรายบุคคลได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัยและทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.45	.47	ใช้ได้

ตาราง 23 (ต่อ)

ที่	รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	อำนาจจำแนก		
		1	2	3	4	5		สภาพที่เป็นจริง	สภาพที่ควรจะเป็น	แปลผล
ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล										
24	ครูผู้สอนมีวิสัยทัศน์ในพัฒนางาน การพัฒนาตนเอง และการพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.53	.80	ใช้ได้
25	ครูผู้สอนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.59	.69	ใช้ได้
26	ครูผู้สอนแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอเพื่อพัฒนาตนเองให้เข้าใจการเปลี่ยนแปลงและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	0	+1	0.8	.49	.47	ใช้ได้
27	ครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เพื่อร่วมมงานและผู้ปกครองด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.53	.59	ใช้ได้
28	ครูผู้สอนมีทักษะในการทำงานเป็นทีมโดยใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสาร และสร้างความร่วมมือในการทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.60	.80	ใช้ได้
29	ครูผู้สอนสามารถสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ผ่านโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.48	.75	ใช้ได้
30	ครูเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพร้อมปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	.66	.90	ใช้ได้

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวพิมพ์ชญา บุญยรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	30 พฤษภาคม 2529
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 91/55 หมู่บ้านโยธินวิลเลจ ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร ตำบลอุ่มจาน อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร 47230
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2557	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2569	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2566	ครู โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1